Κυθήριοι,
Ἡ νῆσος σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Ὅσοι μένετε ἀφῆστε τὰ μεσαιωνικὰ χωρία σας, κατεβῆτε εἰς τὸ παράλιον καὶ κτίσατε ἐκεῖ μίαν νέαν καὶ σύγχρονον πόλιν. Κατεβῆτε εἰς τὸ Διακόφτι, τὸν τόπον τοῦ ἀσφαλοῦς μέλλοντος. Μὴ σᾶς παραπλανήσουν ἄλλαι σκέψεις.
Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Ἡ καλυτέρα ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας ἠμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ τῶν τιλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς τῆς διηνεκοῦς αὐτοῦ διαπαιδαγωγήσεως διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δήποτε πικρὰ καὶ ἂν εἶναι».
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' | ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 7 (ΣΤΟΑ) ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ | ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1961 | ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6

ΟΙ ΤΡΟΥΧΙΠΙΣΜΟΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

«Πάλιν ἡ Ἡρωδιὰς μαίνεται, πάλιν τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου ἐπὶ πίνακι ζητεῖ». Χρ. Ἱστ.

Πάλιν ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων μαίνεται, πάλιν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ πίνακι ζητεῖ τοῦ Κυριακάτικου παζαριοῦ.

Τὴν 26ην Ὀκτωβρίου λ.ἔ. καὶ τρεῖς ἀκριβῶς ἡμέρας πρὸ τῆς διεξαγωγῆς τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὁ Μητροπολίτης ἐξαπέλυσε τὴν ὑπ' ἀριθ. 374 καὶ ἀριθμ. πρωτοκόλλου 529, δισέλιδον τὴν φορὰν αὐτήν, ἐγκύκλιόν του, μὲ «θέμα»: Ἡ «Κυριακὴ» ἀργία εἰς τὰ Κύθηρα εἶναι ἀνειλημμένη ὑποχρέωσις εἰς τὴν Παγκυθηραϊκὴν Α' Συνέλευσιν τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1957, ὑπόσχεσις ἱερά».

Τὸ «Θέμα» λοιπὸν ἦτο ἀποκλειστικῶς ἡ Κυριακὴ ἀργία καὶ τὸ παζάρι, καὶ ὡς εὐνόητον, ἐντὸς τοῦ θέματος αὐτοῦ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπεριωρίζετο οὗτος, πρᾶγμα ποὺ δὲν συνέβη.

Καὶ ἐρωτᾶται: Διὰ ποῖον ἄραγε λόγον; Καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν δὲν ἐξήντλησεν εἰς τὴν ἐγκύκλιόν του τὸ θέμα τῆς Κυριακῆς ἀργίας ὁ Σεβασμιώτατος;

Τοῦτο θὰ σᾶς τὸ εἴπωμεν ἀμέσως. Διότι σκοπός του δὲν ἦτο ἡ Κυριακὴ ἀργία καὶ τὸ παζάρι. Αὐτὰ ἦσαν πρόσχημα. Σκοπός του καὶ μόνον ἦτο, πῶς, καὶ μὲ ποῖον τρόπον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς 29ης Ὀκτωβρίου θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπερψηφισθοῦν ἀπὸ τοὺς ψηφοφόρους Κυθηρίους οἱ ὑποψήφιοι τοῦ Καραμανλικοῦ κόμματος καὶ ἰδίως εἰς τοῦ ὁποίου ἦτο δεδηλωμένος κομματάρχης.

Ἀλλ' ἂς πάρωμεν τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχήν των διὰ νὰ κατανοηθῇ σαφέστερον ἡ καταχθονιότης τῆς Μητροπολιτικῆς ἐγκυκλίου.

Ὅταν ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων ἐγκατεστάθη εἰς τὰ Κύθηρα, ἐκουβάλησε μαζύ του ἕναν ὑπερμεγέθη κάλαθον, ὡς καὶ εἰς προηγούμενον φύλλον μας ἐγράψαμεν, γεμάτον ἀπὸ «ἀγαθὰς διαθέσεις» διὰ τὴν νῆσον μας. Καὶ ἐπειδὴ τὸν ηὐνόει ἡ πολιτικὴ κατάστασις, ἤρχισε ν' ἀξιοποιῇ τὰς ἀγαθάς του διαθέσεις. Καὶ ἰδοὺ πῶς.

Ἐπειδὴ ἕνας ἐξαίρετος Γυμνασιάρχης ἠρνήθη εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα ν' ἀναμιγνύεται εἰς τὰ ζητήματα τοῦ Γυμνασίου του, ἐξεσφενδονίσθη εἰς μίαν ἔσημον γωνίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ μάθῃ, ὅτι τὰ Κύθηρα ἀπέκτησαν δυναμικὸν ἱεράρχην ὅστις ἀστεῖα δὲν σήκωνε.

Ἐπειδὴ ἕνας ἀξιωματικὸς διοικητῆς τῆς Χωροφυλακῆς Κυθήρων δὲν ἐπειθάρχησεν εἰς παράνομον ἀξίωσίν του, ἐξετοπίσθη καὶ αὐτὸς διὰ νὰ μάθῃ τί ἔχει νὰ πῇ Μελέτιος.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια, ἐτρομοκράτησαν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς διδασκάλους, τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς κοινοτικοὺς ἀκόμη ἄρχοντας εἰς τρόπον ὥστε, ὅταν οὗτοι ἐκαλοῦντο κατὰ δικτατορικὸν τρόπον ν' ἀφίσουν τὰς ἀσχολίας των καὶ νὰ μεταβοῦν εἰς συγκέντρωσιν ὀργανωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου διὰ νὰ τὸν ἀκούσουν ἀναπτύσσοντα τὰ Κυθηραϊκὰ προβλήματα καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπιλύσεώς των, ἔσπευδον πάντες νὰ ὑπακούσουν καὶ νὰ παρευρεθοῦν εἰς αὐτήν.

Τοιουτοτρόπως ὑπεδούλωσε ὅλην τὴν νῆσον ὁ Μητροπολίτης ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, πρᾶγμα ποὺ ἐγένετο ἀντιληπτὸν καὶ ἀπὸ ἕνα ξένον ἀνταποκριτὴν τῶν Τάϊμς ποὺ ἐκουβάλησεν ὁ Μητροπολίτης εἰς τὰ Κύθηρα διὰ νὰ ὑμνήσῃ τὰ δῆθεν ἔργα του, καὶ νὰ γράψῃ οὗτος εἰς μίαν ἀνταπόκρισίν του δημοσιευθεῖσαν καὶ εἰς Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας ὅτι: «ἡ μόνη ἐξουσία ποὺ ἐγίνετο αἰσθητὴ εἰς τὰ Κύθηρα ἦτο ἡ ἐκκλησιαστική»!

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΙΣ ΜΥΡΤΙΔΙΑ

Κατὰ τὴν δικτατορικὴν λοιπὸν ἐκείνην περίοδον τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων, ἐκάλεσεν οὗτος τοὺς ἱερεῖς, τοὺς διδασκάλους, δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκπροσώπους διαφόρων συλλόγων καὶ ὀργανώσεων, τοὺς κοινοτάρχας τῆς νήσου καὶ διαφόρους ἄλλους παράγοντας εἰς ἕνα συνέδριον, τὸ Ἀον Παγκυθηραϊκὸν Συνέδριον, ὡς τὸ ὠνόμασεν, εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων, διὰ νὰ συσκεφθοῦν πάντες ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θ' ἀντιμετωπίζοντο αἱ ἀνάγκαι τῆς νήσου μας.

Πράγματι. Τὸ Συνέδριον αὐτὸ ἔλαβε χώραν τὴν 26ην Ἰανουαρίου 1957 εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων, οἱ δὲ σύνεδροι ὑπεχρεώθησαν νὰ ὑπογράψουν ἐν λευκῷ ἕνα πρακτικὸν διὰ τὸ ὁποῖον, ὡς καὶ διὰ τὰ περαιτέρω, ὁμιλεῖ ὡς ἀκολούθως ὁ Μητροπολίτης εἰς τὴν προαναφερθεῖαν ὑπ' ἀριθμ. 374 ἐγκύκλιόν του τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1961 καὶ τρεῖς ἀκριβῶς ἡμέρας πρὸ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

«Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, γράφει ὁ Μητροπολίτης. Ὑπάρχει ἐν πρακτικὸν ποὺ φέρει τὰς ὑπογραφὰς ὅλων τῶν ἐκπροσώπων τῆς ἀγαπημένης μας νήσου τῶν Κυθήρων. Συνετάγη τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1957 μετὰ μίαν θερμὴν δέησιν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης. Ἐδεήθημεν ἐνώπιον τῆς Πανσέπτου Εἰκόνος Της καὶ ἐπρογραμματίσαμεν τὴν ἀξιοποίησιν τῆς νήσου μας διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν. Ἡ προσευχή μας ἐκείνη ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ.

Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἐνθυμοῦνται πόσα ἔργα εἶχον συντελεσθῆ μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου 1957 καὶ πόσα συνετελέσθησαν, συντελοῦνται καὶ εἶναι ὑπὸ ἐκτέλεσιν.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝΑ

«Συνετελέσθησαν» λοιπὸν ὅπως τ' ἀραδιάζει εἰς τὴν ἐγκύκλιόν του διὰ τὴν «Κυριακὴ ἀργία» ὁ Σεβασμιώτατος τ' ἀκολούθα:

«Ἱδρύθη καὶ λειτουργεῖ σωστικῶς διὰ τὴν νῆσον τὸ «Τριφύλλειον Γεν. Νοσοκομεῖον Κυθήρων». Τοῦτο ὠπλίσθη μὲ διάφορα ὄργανα, καὶ μὲ ραδιόφωνον διὰ τὴν ψυχαγωγίαν ἀσθενῶν, ἰατρῶν, νοσοκόμων, καὶ μὲ μικρόφωνον καὶ μαγνητόφωνον ἀρίστης τέχνης. Ἀπέκτησε καὶ ἀσθενοφόρον αὐτοκίνητον δῶρον τῶν Κυθηρίων τῆς Αὐστραλιανῆς Κουΐνσλάνδης.

Ὁ λιμενολόγος κ. Πίππας ἐξεπόνησε κανονικὰ σχέδια διὰ τοὺς λιμένας Καψαλίου καὶ Ἁγίας Πελαγίας.

Ἱδρύθη Μουσεῖον Βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων. Ἱδρύθη Γυμναστήριον πλησίον τοῦ Γυμνασίου.

Ἐγράφησαν ἱεραὶ ἀκολουθίαι εἰς Ἁγ. Ἐλέσαν, τὸν Τίμιον Σταυρόν, καὶ τὸν προστάτην τῆς νήσου Ἅγιον Θεόδωρον. διὰ τὴν Ἁγίαν Κάραν τοῦ ὁποίου κατεσκευάσθη βαρύτιμον κάλυμμα.

Συνετελέσθη ἡ λειτουργία τῆς Πατρικείου σχολῆς. Ἐγκατεστάθη ὑπηρεσία δασονομίας τῆς Ἀγροφυλακῆς. Ἐδιωρίσθη καὶ δεύτερος Γεωπόνος.

Ἱδρύθη κτηνιατρεῖον καὶ εἰσήχθησαν ἀλωνιστικαὶ μηχαναί, τρακτὲρ καὶ ἀντλητικὰ μηχανήματα.

Λειτουργοῦν τρεῖς ἀλευρόμυλοι. Ηὐξήθη ἡ παραγωγὴ δημητριακῶν κατὰ 75ο/ο.

Ἐπιδοτοῦνται ζῶα βελτιωμένης ράτσας. Ἐξημερώθησαν χιλιάδες χαρουπιῶν καὶ χιλιάδες ἄλλαι εἶναι ἕτοιμοι πρὸς φύτευσιν.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἐχορήγησεν ἄφθονα δάνεια. Εἰσήχθησαν βελτιωμένα κτήνη ἀγελάδων, προβάτων καὶ χοίρων.

Ἐλειτούργησαν σχολεῖα τυροκομίας, μελισσοκομίας καὶ τεχνικῶν ἐφαρμογῶν. Διευθετήθησαν χείμαρροι καὶ ἀπεξηράνθησαν ἕλη.

Ἀνηγέρθη σχολεῖον εἰς Λιβάδι καὶ διάφορα σχολεῖα ἀνεκαινίσθησαν. Ἠγοράσθη εὐρύχωρον οἰκόπεδον πρὸς ἀνέγερσιν Μητροπολιτικοῦ ναοῦ καὶ Μεγάρου εἰς Χώραν.

Ἐγένον ο ἐργασίαι πρὸς κατασκευὴν ποδοσφαιρικῶν γηπέδων εἰς Ποταμὸν καὶ Μυλοπόταμον καὶ διηνοίχθησαν ἀγροτικοὶ δρόμοι ἑκατοντάδων χιλιομέτρων διὰ τῆς μπουλντόζας.

Ἐκτελοῦντσι ἔργα ὑδρεύσεως εἰς διαφόρους κοινότητας καὶ ἐνεκρίθησαν αἱ γεωτρήσεις. Ἐδημοπρατήθησαν καὶ ἐκτελοῦνται ὁδικὰ ἔργα καὶ ἀσφαλτοστρώσεις.

Ἐγένοντο καὶ γίνονται πλούσιαι διανομαὶ ἐφοδίων εἰς 5.250 ἀπόρους τῆς νήσου καὶ ἐξησφαλίσθη δωρεὰν δι' αὐτοὺς ἡ νοσηλεία ἐν τῷ Νοσοκομείῳ καὶ φαρμακευτικὴ περίθαλψις».

«Ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα, καταλήγει ἡ Μητροπολιτικὴ ἐγκύκλιος, εἶναι ἔργα καὶ δωρεαὶ τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης εἰς τὴν νῆσον.

Ὑπεσχέθημεν τὴν τήρησιν τῆς Κυριακῆς ἀργίας, τὸν ἁγιασμὸν αὐτῆς, διὰ μεταφορᾶς τοῦ παζαριοῦ εἰς τὸ Σάββατον. Ἀναμένει νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν ὑπόσχεσιν. Ἐδόθη ἐπισήμως. Τὸ Κυριακάτικο παζάρι βεβηλώνει τὴν Κυριακήν. Ἀποτελεῖ ἀσεβῆ ἐκδίλωσιν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ αὐτήν». Ὁ Κυθήρων Μελέτιος.

ΕΥΛΟΓΟΝ ΕΡΩΤΗΜΑ

Κατόπιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω παρατεθέντων, γεννᾶται ἕνα εὔλογον ἐρώτημα. Ποῖαν σχέσιν δύνανται νὰ ἔχουν ἡ «ἐπιδότησις ζώων βελτιωμένης ράτσας», ἡ «λειτουργία τριῶν ἀλευρομύλων», ἡ «γραφὴ ἱερῶν ἀκολουθιῶν», ἡ «κατασκευὴ βαρυτίμου καλύμματος τῆς Κάρας τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου», τὸ «ραδιόφωνον καὶ τὰ μαγνητόφωνα τοῦ Νοσοκομείου» κλπ κλπ. μὲ τὴν Κυριακὴν ἀργίαν, τὴν ὁποίαν ὡς ἀποκλειστικὸν «θέμα» τῆς ἐγκυκλίου του προέταξεν ὁ Σεβασμιώτατος;

Εἰς τὸ εὔλογον αὐτὸ ἐρώτημα θ' ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς, διότι ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον δὲν ἀναμένεται ἀπάντησις. Ὅλα αὐτὰ ποὺ παρέθεσεν εἰς τὴν ἐγκύκλιόν του ὁ Μητροπολίτης ὑπηρέτουν μίαν σκοπιμότητα. Τὴν πολιτικὴν τοῦτέστιν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν φίλων του εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 29ης Ὀκτωβρίου.

Καὶ εἶναι αὐτὸς ὁ τρόπος τὸν ὁποῖον ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἀνεφέραμεν. Τρόπος, ἔμμεσος, διότι δὲν ἠδύνατο διαφορετικὰ νὰ πράξῃ. Καὶ ὁ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΩΝ

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐδικαίωσε τὰς ἐπιφυλάξεις, τὰς ὁποίας εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας διετυπώσαμεν, διότι ἐπιστεύαμεν ὅτι δὲν εἶναι ἀκόμη ὥριμος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ διεξάγῃ πολιτισμένας, τιμίας καὶ ἀνοθεύτους ἐκλογάς.

Τοῦτο τὸ διεπιστώσαμεν ὄχι μόνον κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ καὶ προσφάτως, καὶ ἰδίως ἀπὸ τὴν ψηφοφορίαν τῶν γυναικῶν ἡ ὁποία μᾶς ἔκαμε νὰ σκεφθοῦμεν, ὅτι ἡ παροχὴ ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας ἦτο τὸ ὀλιγώτερον πρόωρος. Ἴσως θὰ ἦτο σκοπιμώτερον νὰ περιωρίζετο τὸ δικαίωμα ψήφου εἰς κατηγορίας γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι θὰ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ἔχουν ἐπίγνωσιν τῆς σημασίας τῆς ψήφου των.

Δυστυχῶς ὁ πνεύσας ἄνεμος τῆς ἰσότητος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀγραμμάτων καὶ γραμματισμένων, μεθύσων καὶ νηφαλίων, ἠλιθίων καὶ ὑγιῶν, καπήλων τῆς ψήφου των καὶ πουλημένων εἰς διεφθαρμένους πολιτικοὺς καὶ κομματάρχας, δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐκλογὴν ἀνθρώπων μὲ ἠθικὰ ἐρείσματα καὶ ἱκανῶν νὰ κυβερνήσουν τὸν τόπον αὐτόν.

Διὰ τοῦτο καὶ οἱ περισσότεροι ποὺ ἐκλέγονται ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ εἰς τὸ κοινοβούλιον, εἶναι προϊὸν τοῦ μπερδέματος εἰς τὴν κάλπην τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν ψηφοφόρων ποὺ ἀναφέραμεν.

Καὶ κατόπιν ἔρχονται τὰ παράπονα τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν κυβερνώντων διὰ τὴν κακήν των διοίκησιν, διὰ νὰ μὴ ἀκουσθοῦν, ἕως ὅτου πάλιν γίνουν νέαι ἐκλογαί.

Ἡ πρόωρος ἀνάθεσις εἰς ἕνα λαὸν ἀνώριμον πολιτικῶς νὰ ἐκλέγῃ τοὺς κυβερνήτας του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Χρειάζεται χρόνος, καὶ μεθοδικὴ διδασκαλία καὶ ἐκπαίδευσις διὰ νὰ ἀνέλθῃ ἕνας λαὸς εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα προόδου καὶ πολιτισμοῦ.

Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο μόνον ἐθνικὸς ἥρως, ἀλλὰ καὶ γνώστης βαθὺς τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἀντελαμβάνετο ὅτι ἡ ἀπότομος μετάβασις αὐτοῦ ἐκ τῆς Τουρκικῆς δουλείας εἰς τὴν ἄκρατον ἐλευθερίαν θὰ ἦτο ἐπιβλαβὴς εἰς τὸ ἔθνος, ἀφῆκεν ἕνα χαρακτηριστικὸν ἀνέκδοτον τῆς ἀντιλήψεώς του αὐτῆς.

Ὅταν οἱ Βαυαροὶ ἦλθαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸν Ὄθωνα, καὶ τὰς γυναῖκας των μὲ τὰ κρινολίνα, μὲ τὰ φανταχτερά τους φορέματα, τοὺς παραδόξους εὐρωπαϊκοὺς χορούς των, τὰ ἤθη των καὶ τὰ ἔθιμα ἀσυμβίβαστα πρὸς τὸ ἑλληνικὸν περιβάλλον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ποὺ εἶχε διαμορφώσῃ ἡ ἑλληνικὴ τοῦ 1821 ἐπανάστασις, ὁ Κολοκοτρώτης φοβούμενος τὴν ἀπότομον αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγωγὴν τοῦ Βαυαρικοῦ πολιτισμοῦ, εἶπε μιὰ ἡμέρα εἰς τὸν Ὄθωνα:

— Μεγαλειότατε! Μοῦ καταστρέψατε τὴν Ἑλλάδα. Θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν ἀφήνατε ἐξήντα τούρκικο καὶ σαράντα ρωμέικο. Καὶ ὕστερα ἀπὸ χρόνια νὰ τὴν κάνατε ἐξήντα ρωμέικο καὶ σαράντα τούρκικο καὶ οὕτω καθεξῆς ὥς ὅτου εἰμπορέσῃ νὰ γίνῃ χώρα πραγματικὰ ἐλεύθερη καὶ πολιτισμένη.

Παρῆλθον ἔκτοτε ἑκατὸν σαράντα χρόνια κατὰ τὰ ὁποῖα, ἐμεσολάβησαν ἐπαναστάσεις, ἐξορίαι βασιλέων, ἐθνικαὶ καταστροφαί, δίκαι καὶ καταδίκαι εἰς θάνατον καὶ τουφεκισμοὶ ὑπουργῶν καὶ ἀρχιστρατήγων, δολοφονικαὶ ἀπόπειραι κατὰ τῶν δημιουργῶν τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, διχασμοὶ τοῦ Ἔθνους, στρατιωτικαὶ δικτατορίαι, κομμουνιστικαὶ ἐπαναστάσεις καὶ ἀνήκουστοι καταστροφαί, φόνοι ἐξεχόντων ἑλλήνων καὶ βανδαλισμοί, πόλεμοι εὐρωπαϊκοὶ μὲ ἐμπλοκὴν εἰς αὐτοὺς καὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ κατόπιν Ἀμερικανικὰ δόγματα, βοήθεια, καὶ σωτηρία.

Μετὰ λοιπὸν ἑκατὸν σαράντα χρόνια ἡ Ἑλλὰς φαίνεται ὅτι ἐδραίωσε τὴν ἐλευθερίαν της, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὀλοκάνπτυκτος χώρα, παρ' ὅλας τὰς παροχὰς ἴσων δικαιωμάτων ψήφου εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας της.

ΚΡΑΥΓΗ ΑΠΟΓΝΩΣΕΩΣ

Ποίμνιον ἐκ τριακοσίων αἰγῶν εἰσώρμησε νύκτωρ, δύο φορές, εἰς τὰ περιβόλια τῶν Ἀρωνιάδων καὶ τὰ ἔκαμε θάλασσα. Λαχανικά, κληματαριὲς μὲ σταφύλια, λεμονιές, πορτοκαλιές, ἐλιές, καὶ ἄλλα δένδρα κατεφαγώθησαν. Μανδρότοιχοι ἐγκρεμίσθησαν καὶ κάθε τι ποὺ εὑρέθη ἐμπρὸς εἰς τὸν σίφουνα αὐτὸν κατεστράφη.

«Ἔκτοτε, μὴν παρῆλθεν, ἀναφέρουν πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Ἀγροφυλακῆς Ἀττικῆς οἱ παθόντες κάτοικοι, καὶ οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη, οὐδὲ κομμία προστασία τῶν περιουσιῶν μας καὶ τοῦ μόχθου μας ἀπὸ τὴν μάστιγα αὐτὴν τῶν ἀγροζημιῶν.

«Διὰ τοῦτο, κ. Διοικητά, καταφεύγομεν πρὸς τὸ Κράτος διὰ νὰ μᾶς προστατεύσῃ, διότι ἄλλως θὰ ὑποχρεωθῶμεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰ κτήματά μας καὶ νὰ ἀπέλθωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς Αὐστραλίαν διὰ νὰ ζήσωμεν, ἀφοῦ οὐδεμιᾶς τυγχάνομεν ἐν τῇ πατρίδι μας προστασίας.

«Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ παροῦσα ἀναφορά μας θέλει τύχει τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ ὅτι θέλει σταλῇ τὸ ταχύτερον ἀρμόδιος ὑπάλληλος πρὸς διενέργειαν ἀνακρίσεων καὶ διαπίστωσιν τῆς δημιουργηθείσης ἐκ τῆς πληγῆς αὐτῆς τῶν αἰγοποιμνίων καταστάσεως ἥτις συνεχίζομένη, οὐδὲν τὸ εὐχάριστον προοιωνίζεται διὰ τὴν νῆσον μας».

Ἡ κραυγὴ αὐτὴ ἀπογνώσεως τῶν κατοίκων Ἀωρνιαδῶν πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ μὲ κεραυνοβόλα μέτρα. Πιστεύομεν ὅτι ὁ δραστήριος διοικητὴς τῆς Ἀγροφυλακῆς Ἀττικῆς κ. Τσόλκας θὰ ἔχῃ ἤδη λάβει αὐτά.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω, τὸ πρόβλημα αὐτὸ τῶν αἰγοποιμνίων, ὡς καὶ τὸ ἄλλο πρόβλημα τῶν πυρκαϊῶν τῆς ἀποχῆς μας χλωρίδος, πρέπει ριζικὰ ν' ἀντιμετοπισθοῦν. Ἄλλως κάθε προσπάθεια ἀναδασώσε-

ως τῆς νήσου μας θὰ εἶναι ματαία.

Ἢ θὰ ὑπάρχουν δένδρα ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ κρεμασθῇ κάποιος διὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὶς ἀγροζημίες καὶ τὶς πυρκαϊές, ἢ δὲν θὰ ὑπάρχουν αἰγοποίμνια καὶ ἀγροφύλακες.

Κανεὶς πολιτισμένος λαὸς δὲν διατρέφει τέτοιους δαίμονας καταστροφῆς, καὶ ἀφορμῆς συνεχῶν ἐρίδων.

ΕΙΣ ΝΕΟΝ ΔΕΛΧΙ

Εἰς τὸ Νέον Δελχὶ τῶν Ἰνδιῶν συνεκροτήθη Συνέδριον τῶν ἀπανταχοῦ Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν μὲ τὴν συμμετοχὴν καὶ τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ σπουδαιότης τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ ἦτο ὑψίστης σημασίας.

Εἰς τὸ Συνέδριον αὐτὸ μετέσχε καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰς αὐτὸ μιᾶς ἀντιπροσωπείας ἀπὸ ἐξέχοντας κληρικοὺς καὶ Θεολόγους.

Εἶχε λεχθῆ καὶ διατυμπανισθῆ urbi et orbi, καὶ εἰς τὰ Κύθηρα καὶ παντοῦ, ὅτι τῆς ἀποστολῆς εἰς Νέον Δελχὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θὰ ἡγεῖτο ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Μελέτιος. Πλὴν ἡ ἀποστολὴ ἀνεχώρησε διὰ Νέον Δελχὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς συμμετοχῆς εἰς αὐτὴν τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων. Καὶ οἱ λόγοι ἦσαν οἱ ἑξῆς:

Ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων εἶναι ἀπὸ χαρακτῆρος ἀπολυταρχικὸς καὶ φίλερις. Τί θὰ συνέβαινε λοιπὸν ἂν μεταβαίνων οὗτος εἰς Νέον Δελχὶ ἤρχετο εἰς ἔριδας μὲ διαπρεπεῖς κορυφὰς ξένων Ἐκκλησιῶν;

Τὸν χαρακτῆρα αὐτὸν τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων ἐγνώριζεν ἄριστα ὁ μακαρίτης Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Σπυρίδων ὅστις, παρὰ τὰς πιέσεις ποὺ ὑφίστατο ἀπὸ τοὺς φίλους τοῦ Μελέτιου νὰ τὸν καμῇ ἐπίσκοπον, ἠρνεῖτο ἐπιμόνως νὰ τὸ πράξῃ.

«Δὲν κάνω ἐγὼ τὸν Μελέτιον ἐπίσκοπον, ἔλεγε, διότι ὅπου πάει πάντεται».

Καὶ οἱ λόγοι τοῦ Σπυρίδωνος ἀπεδείχθησαν ἀληθέστατοι ὅταν ὁ Μελέτιος, γενόμενος ἐπὶ Δωροθέου ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης Κυθήρων, ἀνεστάτωσε τὴν νῆσον μας μὲ τὸν φίλερι καὶ ἀπολυταρχικόν του χαρακτῆρα.

Φρονίμως λοιπὸν ἔπραξεν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νὰ τὸν ἀποκλείσῃ ἀπὸ μίαν ἀποστολὴν τόσης σημασίας ἤτις θ' ἀπετέλει κίνδυνον διὰ τὴν ὑπόληψιν καὶ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος.

ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ

Παλαιὰ ἡ ἀξίωσις καὶ αἱ ἀνάγκαι μεγάλαι. Τὸ Τσιρίγο ἐγέμισεν ἀπὸ γέρους στενάζοντας καὶ ἀτενίζοντας εἰς ἕνα ἄσυλον σωτηρίας. Λέγουν ὅτι ὑπάρχουν τὰ πρὸς τοῦτο χρήματα.

Τὸ οἴκημα εἶναι ἕτοιμον. Καὶ εἶναι αὐτὸ ποὺ ἐδώρησεν εἰς τὴν κοινότητα Ποταμοῦ ὁ ἀποβιώσας εἰς τὴν Τασμάνιαν συμπολίτης Γεώργ. Κασιμάτης. Κτίριον ἐξαίρετον, Θέσις ὑπέροχη καὶ πλησίον τοῦ Νοσοκομείου. Ὀλίγα πράγματα χρειάζεται διὰ νὰ συμπληρωθῇ. Ὁ κ. Κόκσμα κατέστρωσεν ἤδη τὸ σχέδιον.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ χάνεται χρόνος εἰς φλυαρίας καὶ συζητήσεις. Ἡ ἀνάγκη τοῦ Γηροκομείου εἶναι ἐπείγουσα. Καὶ εἶναι ὄχι ἁπλῶς ἐντροπή, ἀλλὰ αἴσχος κυριολεκτικῶς, ν' ἀποθνήσκουν εἰς τοὺς πέντε δρόμους γέροντες χωρὶς περίθαλψιν καὶ χωρὶς συμπόνια.

Ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων εἶναι ὁ πλέον ἀναρμόδιος ἄνθρωπος διὰ νὰ ἔχῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ Γηροκομείου. Μετὰ τὴν ἀτυχῆ του ὑπόδειξιν νὰ γίνῃ τὸ Γηροκομεῖον εἰς Ἀγίαν Μόνην, τώρα ὑποδεικνύει ὡς τοποθεσίαν τὸν Ἅγιον Θεόδωρον, ὡς ἔπραξε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 375 τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1961 ἐγκυκλίου του.

Ἀπὸ ποῦ ὅμως ἤντλησε τὸ δικαίωμα αὐτὸ νὰ ὁρίζῃ τὸν τόπον ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ τὸ Γηροκομεῖον; Τοῦτο εἶναι δικαίωμα τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ.

Ἄλλως τε αἱ ὑποδείξεις τοῦ Σεβασμιωτάτου εἶναι ὕποπτοι. Ὅλοι γνωρίζουν τὸ θανάσιμον μῖσος ποὺ τρέφει κατὰ τοῦ Ποταμοῦ καὶ τῶν κατοίκων του, τοὺς ὁποίους συνεχῶς ὑβρίζει ὡς κομμουνιστὰς καὶ ἀθέους, διότι θέλουν τὸ Κυριακάτικο παζάρι τους. Διὰ τοῦτο φυσικὸν εἶναι νὰ πιστεύουν ὅλοι, ὅτι ἡ ὑπόδειξις ποὺ ἔκαμε νὰ γίνῃ τὸ Γηροκομεῖον εἰς Ἅγιον Θεόδωρον, ἦτο σκόπιμος διὰ νὰ βλάψῃ τὸν Ποταμόν.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως αὐτοῦ ἡ θέσις ἔνθα ὁ Ἅγιος Θεόδωρος εἶναι ἐντελῶς ἀκατάλληλος διὰ Γηροκομεῖον. Διότι οἱ γέροντες δὲν ἔχουν μόνον ἀνάγκην οἰκήματος, ἀλλὰ καὶ καθημερινῆς ἐπαφῆς των μὲ τοὺς συγγενεῖς των, τοὺς φίλους των, τὴν κοινωνίαν, τὴν νοσοκομειακὴν των περίθαλψιν, πράγματα ποὺ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ ἔχουν εἰς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον.

Ἂς μείνουν λοιπὸν κατὰ μέρος αἱ Μητροπολιτικαὶ ὑποδείξεις, αἱ τόσον ἐμφανῶς ὕπουλοι καὶ ἂς ἱδρυθῇ εἰς τὸν Ποταμὸν τὸ Γηροκομεῖον ἔνθα ἐνδείκνυται, καὶ ὅπου ὅλα εἶναι ἕτοιμα, καὶ κτίριον, καὶ περιοχὴ καὶ τοποθεσία περίοπτος ἐξυπηρετουμένη ποικιλοτρόπως.

"ΦΕΞΕ ΜΟΥ ΚΑΙ ΓΛΥΣΤΡΗΣΑ,,

«Ἔχει γίνει συνείδησις πλέον ὅτι ἡ ἀναδημιουργία τῆς νήσου μας δέον νὰ βασισθῇ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων διαβιώσεως τῶν κατοίκων.

«Ἡ μετάβασις ὅμως ἀπὸ τὸ Κατοῦνι εἰς τὸ χωρίον Ψατσάδικα εἶναι ἄθλος. Καὶ ἐδόθησαν πολλὰ λεπτά, ἀλλὰ οἱ ἀμεσώτερον ὠφελούμενοι κάτοικοι τῶν χωρίων ἀπὸ τὸ ἔργον, ἀντὶ δρόμου ἤθελαν τὰ λεπτά! Ἔτσι ἐχάθησαν καὶ τὰ δύο. Καὶ ὁ δρόμος καὶ τὰ λεπτά. Θὰ εἴχαμε πολλὰ παραδείγματα τέτοια. Σχεδὸν παντοῦ ἡ κατάστασις τῶν κοινοτικῶν δρόμων εἶναι «φέξε μου καὶ γλύστρησα»!

Αὐτὰ δὲν τὰ γράφομε μεῖς. Τὰ γράφει εἰς ἕνα σεντονοσιδὲς ἄρθρο εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὁ κ. Ἴσκας.

ΘΡΗΝΟΛΟΓΙΑΙ

Καὶ ὁ κ. Ἴσκας ἐξακολουθεῖ τοὺς θρήνους του.

«Τουρισμὸς εἶναι ἀδύνατος. Σπίτια δὲν ἐνοικιάζονται. Εὐκολίαι δὲν ὑπάρχουν. Οὔτε ἀποχωρητήρια. Ὑπῆρχον ἐπὶ Μεταξᾶ καὶ τὰ ἔκαμαν κοτέτσια!

«Τὰ προϊόντα τοῦ τόπου καθημερινῆς καταναλώσεως καὶ ὀλίγα εἶναι καὶ πανάκριβα. Καὶ ὁ ξένος θὰ πληρώσῃ τὰ φροῦτα του ἀκριβώτερα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ὄχι διότι λῃστεύεται, ἀλλὰ διότι εἰς τὸν παραγωγὸν κοστίζει τὸ σύστημα τῆς καλλιεργείας των.

«Τὰ μεταφορικὰ μέσα εἶναι ἐπίσης πανάκριβα. Διότι τ' αὐτοκίνητα κυλιόμενα εἰς κατεστραμμένους δρόμους ὑφίστανται μεγάλην φθοράν.

«Ἀπὸ τὰ ὡραῖα πεῦκα τοῦ Λειβαδίου ποὺ κατὰ χιλιάδας ἐφυτεύθησαν, διεσώθησαν ἐλάχιστα, διότι ὅλα τ' ἄλλα ὑλοτόμησεν ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν πάντων καὶ τὸ φάγωμα ἀπὸ τὰ ζῶα.

«Πῶς ν' ἀνεύρῃ τοὺς ἐνόχους ὁ φρουρὸς τοῦ Νόμου ὅστις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶναι καὶ ὁ ἴδιος ἔνοχος; Ἔχομεν καὶ πολλὰς ἄλλας ἐλλείψεις.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΛΟΙΠΟΝ

«Διὰ νὰ διορθωθοῦν λοιπόν, συνεχίζει ὁ κ. Ἴσκας, αἱ ἐλλείψεις αὐταὶ δέον, ἐκτὸς τῆς Κυβερνητικῆς βοηθείας, νὰ προηγηθῇ βελτίωσις εἰς τὰς σκέψεις, τὴν νοοτροπίαν, καὶ τὰς ἀντιλήψεις ἐν γένει τῶν κατοίκων.

«Ἐδῶ ἔγκειται τὸ Κυθηραϊκὸν πρόβλημα. Δὲν ἀναδημιουργεῖται ὁ τόπος ἂν δὲν προηγηθῇ ἡ ἀναγέννησις τῶν κατοίκων.

«Διὰ νὰ θεμελιωθῇ δὲ ἀσφαλῶς ἡ ἀναδημιουργία τῆς νήσου, ὅπως εἶναι ὁ πόθος ὅλων μας, πρέπει ὁ θεμέλιος λίθος νὰ τεθῇ ἐπὶ τοῦ γρανίτου τῆς καρδίας μας. Ἀπὸ ἐκεῖ πρέπει ν' ἀρχίσωμεν.

«Ἄλλως τε τὸ ἰδανικὸν τῆς Κυθηραϊκῆς ἀναδημιουργίας θ' ἀποδειχθῇ χίμαιρα καὶ ἀπραγματοποίητον ὄνειρον. Οὔτε καὶ ἡ μετανάστευσις θ' ἀνακοπῇ.

Βεβαίως οἱ ἰθύνοντες τοπικῶς ἔχουν τὴν μεγαλυτέραν εὐθύνην διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀπαράδεκτον κατάστασιν. Χρειάζεται νὰ γίνῃ ἐπανάστασις εἰς τὰς ψυχάς μας καὶ εἰς τὰς σκέψεις μας. Ἐπανάστασις κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μας, κατὰ τῆς μοιρολατρείας μας, κατὰ τῶν κακῶν μας συνηθειῶν. Αὐτὴν τὴν ἐπανάστασιν ὀρείλομεν νὰ τὴν κηρύξωμεν ἀμέσως χωρὶς ἀναβολάς, χωρὶς προφάσεις, χωρὶς ν' ἀναζητοῦμεν ὑπευθύνους πέραν ἡμῶν τῶν ἰδίων. *Καὶ θὰ τὴν κηρύξωμεν!*

Ζήτω λοιπὸν κ. Ἴσκα ἡ ἐπανάστασις. Κήρυξέ την διὰ νὰ ἡσυχάσωμεν.

ΦΑΙΔΡΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐπανάστασιν λοιπόν, «χωρὶς ἀναζήτησιν ὑπευθύνων πέραν ἡμῶν τῶν ἰδίων»·

Ἀλλὰ «φίλτατε» Γιάννη. Εἶσαι ἰσόβιος γραμματεὺς τῆς «Ἐπιτροπῆς ἀναδημιουργίας τῆς νήσου μας» διὰ τὴν ὁποίαν ἐκήρυττες, ὄχι πρὸ πολλοῦ χρόνου, ὅτι αὕτη ἐπετεύχθη πλήρως, καὶ τὸ Τσιρίγο μας ἔγινε πλέον Παράδεισος!

Καὶ τώρα ζητεῖς ν' ἀναγεννηθοῦν οἱ Τσιριγῶτες; Ἀλλ' ἀφοῦ εἶσαι πανίσχυρος ἀναδημιουργός, ξαναβάλτους εἰς τὴν κοιλιὰ τῆς μάννας τους καὶ θὰ βγοῦν λαμπικαρισμένοι.

Ζητεῖς ἀκόμη νὰ θεμελιωθῇ ἡ ἀναδημιουργία ποὺ θέλεις «ἐπὶ τοῦ γρανί του τῆς καρδίας μας»!

Ἀλλ' οἱ Τσιριγῶτες δὲν ἔχουν γρανίτες διὰ νὰ θεμελιώνουν ἀναδημιουργίες εἰς τὰς καρδίας των. Ἔχουν στομάχια, ποὺ δὲν περιμένουν νὰ γεμίσουν μὲ τὶς ὄψιμες θεωρίες σου καὶ τὰ ψεύδη τῶν πολιτικῶν μας. Καὶ δι' αὐτὸ τὸ στρίβουν γιὰ τὴν Αὐστράλια.

Γράφεις ὅτι «οἱ ἰθύνοντες τοπικῶς ἔχουν τὴν μεγαλυτέραν εὐθύνην διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀπαράδεκτον κατάστασιν».

Ἀλλὰ ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ «ἰθύνοντες»; Δὲν ὑπάρχουν τέτοιοι. Τὸ Τσιρίγο δὲν ἔχει διακό του νοικοκύρη. Πάρτο ἀπόφασι.

Καὶ ἕως ὅτου ἀποκτήσῃ τέτοιον, νοικοκυραῖοι θὰ εἶναι αἱ ψευδεῖς ὑποσχέσεις τῶν πολιτικῶν, τὰ φαῦλα πολιτικὰ ρουσφέτια καὶ τὸ διαφθεῖρον τὰς συνειδήσεις τῶν πολιτῶν χρῆμα.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς δὲν ἀρκοῦν αἱ θεωρίαι τῶν πνευματικῶν ἐπαναστάσεων. Ὁ σύγχρονος κόσμος ζῇ εἰς μίαν περίοδον ρεαλισμοῦ. Καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας μεταχειρίζεται τὴν «κλωτσιά».

Εἶναι ἡ καλυτέρα ἐπαναστατικὴ μέθοδος γιὰ τὴν πρόοδον. Καὶ τότε θὰ γεμίση καὶ τὸ Τσιρίγο μας μὲ ἀναγκαῖα, καὶ οἱ φρουροὶ τοῦ Νόμου δὲν θὰ γίνωνται ἕνα μὲ τοὺς ὑλοτόμους, δὲν θὰ εἶναι ἄθλος ἡ μετάβασις ἀπὸ τὸ Κατοῦνι ἕως τὰ Ψατσάδικα καὶ οἱ δρόμοι δὲν θὰ εἶναι «φέξε μου καὶ γλύστρησα». Καὶ νομίζομεν ὅτι ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα «φίλτατε» Γιάννη.

ΟΙ ΤΡΟΥΚΙΛΙΣΜΟΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τρόπος αὐτὸς ἀναλύεται ὡς ἑξῆς:

«Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά. Ψηφοφόροι δηλαδὴ Κυθήριοι. Εἴδατε πόσα ἔργα ἔγιναν εἰς τὴν νῆσον σας; Ε! λοιπόν! Ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται εἰς τὸ κόμμα τοῦ Καραμανλῆ. Θέλετε νὰ ἰδῆτε καὶ ἄλλα ἔργα; Ψηφίστε τοὺς ὑποψηφίους του εἰς τὰ Κύθηρα.

Τώρα, ἂν εἰς τὰ ἔργα ποὺ ἔγιναν ἔβαλε τὸ χέρι της καὶ ἡ Παναγία ἡ Μυρτιδιωτίσσα αὐτὸ ἀφορᾶ ἐμὲ διατί σᾶς τὸ εἶπα».

Εἶναι ὀλιβερὸν τὸ φαινόμενον ἕνας Μητροπολίτης νὰ μεταχειρίζεται τέτοιους τρόπους πολιτικολογίας μὲ ἀπατηλὰ θέματα εἰς τὰς ἐγκυκλίους του καὶ μὲ τὴν ἀνάμιξιν μάλιστα εἰς αὐτὰ τοῦ Σεπτοῦ ὀνόματος τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης.

Θὰ ἦτο ἀνδρικότερον καὶ εἰλικρινέστερον ἂν ἔλεγεν ὁ Σεβασμιώτατος πρὸς τοὺς συμπολίτας μας: «Ψηφίστε τοὺς ὑποψηφίους τοῦ Καραμανλῆ, διότι ἐκλεγόμενοι θὰ μᾶς βοηθήσουν», ἀντὶ νὰ χάνεται εἰς τόσες λεπτομέρειες, ἀσύνδετες δὲ ἐν πολλοῖς καὶ ἀσυνάρτητες μεταξύ των, ἄσχετες ἐντελῶς πρὸς τὴν Κυριακὴν ἀργίαν καὶ τὸ Κυριακάτικο παζάρι τοῦ Ποταμοῦ.

Τέλος ἡ ἐγκύκλιος ἐξεδόθη, καθ' ὃν τρόπον ἐξεδόθη. Ἀλλ' αὐτὴ παρουσιάζει καὶ μίαν ἄλλην ὄψιν, τὴν ὄψιν τῆς ἀσεβείας τοῦ Μητροπολίτου πρὸς τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν καὶ τὰ τέκνα του.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Διότι ἡ ἐγκύκλιος περιέλαβε καὶ ἐνεφάνισεν ἔργα συντελεσθέντα πρὸ μακροῦ χρόνου ἀπὸ τὴν φιλοπατρίαν τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀποδήμων ἀνὰ τὰς διαφόρους Ἠπείρους τέκνων του.

Ἰδικά των ἔργα εἶναι, Σεβασμιώτατε, καὶ τὰ Νοσοκομεῖα, καὶ τὰ σχολεῖα, καὶ αἱ γεωργικαὶ σχολαὶ καὶ οἱ δρόμοι, καὶ οἱ ναοί, καὶ οἱ ἀλευρόμυλοι, καὶ τὰ ἐλαιουργεῖα, καὶ τὰ τρακτέρ, καὶ αἱ ἀλωνιστικαὶ μηχαναὶ καὶ τὰ τόσα ἄλλα προόδου καὶ πολιτισμοῦ ἔργα ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὰ Κύθηρα.

Ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς δὲν ἀνέμενε νὰ ἔλθετε σεῖς νὰ τοῦ τὰ κάμετε. Καὶ διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ δὲν εὑρήκατε μίαν λέξιν ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ.

Κομπάζετε μόνον, διότι τὸ Κράτος ἔκαμε ἕνα κτηματιατρεῖον, καὶ αὐτὸ εἰς τὴν χειροτέραν τοποθεσίαν τῆς νήσου ποὺ ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, ἔργον σωστῆς πολιτικῆς φαυλοκρατίας, διὰ τὸν διορισμὸν ἑνὸς δασοφύλακος καὶ ἑνὸς δασονόμου, τὴν ἐπιδιόρθωσιν σχολείων τινῶν, τὴν ἀποστολὴν μιᾶς μπουλντόζας πρὸς διεύρυνσιν ὁδῶν τινων, ὡς καὶ ἄλλα τινὰ μικρᾶς σημασίας ἔργα, τὰ ὁποῖα ἕνα Κράτος μὲ ἀξίωσιν νὰ λέγεται πολιτισμένον, εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ κάνῃ εἰς τοὺς πολίτας του.

Καὶ αὐτὰ μὲν εἶναι ἔργα τοῦ Κράτους. Τὰ ἰδικά σας ὅμως ἔργα, Σεβασμιώτατε, ὡς πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τόπου μας, ποῖα εἶναι; Θὰ σᾶς τὸ εἴπωμεν.

Τὰ ἔργα σας, ἀφ' ἧς ἐγκατεστάθητε εἰς τὰ Κύθηρα, δὲν ἔχουν κανένα πνευματικὸν ἢ χριστιανικὸν περιεχόμενον. Εἶναι ἔργα μίσους, ἐμπαθείας, διαβολῶν, ψεύδους, συκοφαντιῶν, ὕβρεων, μισαλλοδοξίας, καὶ μηνύσεων.

Κατεδιώξατε τὴν ὀργάνωσιν τῶν «Χριστιανῶν Ἀδελφῶν» παραβιάζοντες τὸ Σύνταγμα τῆς Χώρας, ἐνῶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτῆς, ὡς ὠφείλατε νὰ γνωρίζετε, οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν ἔχουν μὲ τοὺς λεγομένους «χιλιαστὰς» ἢ «Σπουδαστὰς τῶν Γραφῶν» ἢ «Μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβᾶ» οἵτινες ἀκολουθοῦν ἀντιχριστιανικὰς διδασκαλίας.

Ἐσυκοφαντήσατε καὶ κατηγορήσατε ἐθνικόφρονας Κυθηρίους ὡς κομμουνιστὰς καὶ ἀθέους, καὶ συλλήβδην μίαν ὁλόκληρον κωμόπολιν, τὸν Ποταμὸν καὶ τοὺς κατοίκους του, διότι δὲν θέλουν τὴν κατάργησιν τοῦ Κυριακάτικου παζαριοῦ των, λειτουργοῦντος ἀπὸ τετρακοσίων ἐτῶν καὶ πλέον, τὴν ὁποίαν σεῖς ἐπιμόνως ἐπιδιώκετε.

Διεσύρατε ἀπὸ Ἐκκλησίας τὴν ὑπόληψιν ἐντίμων Κυθηρίων καὶ ἐζητήσατε ἀπὸ τὸ ποίμνιόν σας νὰ τοὺς μισῇ ἐκ μιᾶς ἀσημάντου αἰτίας.

Καὶ τὸ χειρότερον ὅλων ἐδημιουργήσατε διὰ τῶν πράξεών σας τὴν διαίρεσιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

Δι' ὅλα λοιπὸν αὐτὰ καιρὸς εἶναι, Σεβασμιώτατε, νὰ μεταβῆτε εἰς Μοναστήριον ἢ ν' ἀπέλθετε ἐκ τῆς νήσου ὡς ὑπεσχέθητε ἐὰν δὲν κατωρθώνατε νὰ καταργήσετε τὸ Κυριακάτικο παζάρι τοῦ Ποταμοῦ. Τὸ παζάρι δὲν κατηργήθη. Τηρήσατε λοιπόν, Σεβασμιώτατε, τὴν ὑπόσχεσίν σας. Μεταβῆτε εἰς Μοναστήριον ἢ ἀπέλθετε ἀπὸ τὴν νῆσον ἀποκομίζοντες καὶ τὸν «κάλαθον τῶν ἀγαθῶν σας δι' αὐτὴν διαθέσεων».

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

«Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» ἐκήρυξεν ὁ Χριστός. Τὸ θεῖον αὐτὸ κήρυγμα κατέκτησε λαοὺς καὶ λαούς, καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἀνεπήδησεν ἡ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη, τὰ μεγαλειώδη εὐαγῆ ἱδρύματα, τὰ Νοσοκομεῖα, τὰ Γηροκομεῖα, αἱ στέγαι τῶν ἀπόρων, ἡ προστασία τῶν παιδιῶν καὶ τῶν μητέρων, καὶ γενικῶς ἡ ἀνακούφισις τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς δυσχερείας τῆς ζωῆς των, καὶ τ' ἄλλα δεινὰ τοῦ βίου των.

Παντοῖαι ἀφ' ἑτέρου θρησκευτικαὶ χριστιανικαὶ ὀργανώσεις ἐδημιουργήθησαν αἱ ὁποῖαι, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἐμπνευσμένους καὶ ἀνωτέρους ἀνθρώπους, προσείλκυσαν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων εἰς τὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη, καὶ ἐξυπηρέτησαν καὶ ἐξυπηρετοῦν τὰς ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας των κατὰ τρόπον ὑποδειγματικόν, ἀκούραστα, μὲ αὐτοθυσίαν καὶ μὲ βαθεῖαν πίστιν ἐς τὸν χριστιανικὸν ἔργον των.

Μίαν ἐκ τῶν ἐξαιρέτων αὐτῶν ἐκδηλώσεων χριστιανικοῦ καθήκοντος θὰ διηγηθῶμεν ἐνταῦθα δι' ὅσους δύνανται ν' ἀντιληφθοῦν τὸ μεγαλεῖον μιᾶς εὐγενοῦς πράξεως, ἱκανῆς νὰ γεμίση τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου μὲ θάρρος, χαρὰν καὶ γαλήνην:

Ἦτο ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεώς μας διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς πόλεως Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας. Ἡμέρα θαυμασία, μὲ οὐρανὸν ἐντελῶς ἀνέφελον, καὶ θάλασσαν γαληνιοῦσαν.

Ἡ ἀπέραντος ἔκτασις τῆς λιμενικῆς παραλίας τοῦ Σύδνεϋ ἔβριθε κόσμου. Ἑκατοντάδες ἄνθρωποι ἐκινοῦντο εἰς αὐτήν, ἄλλοι ὡς ἐπιβάται τοῦ πλοίου, ἄλλοι ὡς συγγενεῖς αὐτῶν, ἄλλοι ὡς φίλοι τούτων ἐνῶ ἀπὸ τὰς σκάλας του πλευρισμένου ἐς τὴν προκυμαίαν, καθ' ὅλον τὸ μῆκος του πλοίου ἀνήρχοντο συνεχῶς οἱ μέλλοντες νὰ ταξιδεύσουν.

Ἡ τάξις καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐκινεῖτο ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος εἰς τὴν προκυμαίαν, ἐφανέρωνε ἐκδηλα τὸν πολιτισμόν του. Ὁ πολιτισμὸς του δὲ αὐτὸς εἶχε καὶ μίαν ὡραίαν ἐκδήλωσιν.

Οἱ εὑρισκόμενοι ἐπὶ τῆς προκυμαίας φίλοι καὶ συγγενεῖς τῶν εὑρισκομένων ἤδη ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐπιβατῶν, ἔρριπτον εἰς αὐτοὺς μαζὶ μὲ τὰ φιλιά των, διάφορα πολύχρωμα στεφανάρια μὲ τὰ ὁποῖα τακτῶς ἐσχηματίσθη καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ πλοίου ἕνα τόξον, ἐνῶ συγχρόνως θερμαὶ ἠκούοντο οἱ εὐχαὶ των διὰ τὸ καλὸν τῶν προσφιλῶν των κατευόδιον.

Ὅταν περὶ τὴν μεσημβρίαν περίπου τὸ πλοῖον ἤρχισε βοσδέως κινούμενον πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ λιμένος, ὅλοι οἱ ἐκ τῆς ξηρᾶς κραταιοῦντες τὰ σερμπαντέν, καὶ συνδεόμενοι δι' αὐτῶν μὲ τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ, ἤρχισαν καὶ αὐτοὶ κινούμενοι πρὸς τὴν ἰδίαν κατεύθυνσιν τοῦ πλοίου.

Καὶ τότε μία ἄλλη ὄντως ὑπέροχος ἐκδήλωσις χριστιανικότητος συνεπλήρωσε τὴν ὅλην ἐκείνην ὡραίαν εἰκόνα ποὺ ἐνεφάνιζεν ἡ ἀναχώρησις τοῦ πλοίου ἐκ τοῦ περιφήμου Αὐστραλιανοῦ λιμένος.

Ἐπὶ τῆς προκυμαίας καὶ παρὰ τὸ πλοῖον εἶχε στηθῇ μία ἀρκετὰ ὑψηλὴ ἐξέδρα ἐπὶ τῆς ὁποίας πολυμελὴς χορὸς ἐκ καλλιφώνων ἀνδρῶν καὶ νεανίδων τῆς Χριστιανικῆς Ὀργανώσεως τοῦ «Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας» μὲ τὰς γραφικὰς καὶ ἰδιοτύπους ἐνδυμασίας των ἐψαλλον μελωδικῶς θρησκευτικοὺς ὕμνους, καὶ ἀνέπεμπον δεήσεις καὶ ἱκεσίας πρὸς τὸν Θεὸν νὰ χαρίσῃ εἰς τοὺς ταξιδιώτας καλὸν κατευόδιον καὶ αἰσίαν καὶ εὐτυχῆ ἐπάνοδον εἰς τὰς προσφιλεῖς των πατρίδας. Αἱ στιγμαὶ ἐκεῖναι ἦσαν στιγμαὶ ὑπερτάτης ψυχικῆς ἀνατάσεως, καὶ στιγμαὶ πληροῦσαι τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ συγκίνησιν ἀνέκφραστον.

Περιττὸν νὰ περιγραφῇ καὶ ἡ συγκίνησις τῶν ἐπιβατῶν, καὶ γενικῶς ὅλου τοῦ παρισταμένου κόσμου, ἀπὸ τὴν ὡραίαν ἐκείνην ἐκδήλωσιν καὶ συμμετοχὴν τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης, καὶ τὴν συμπαράστασιν αὐτῆς εἰς τὰς εὐχὰς ὅλων, ὅπως οἱ χίλιοι πεντακόσιοι καὶ πλέον ἐπιβάται τοῦ μεγάλου ὑπερωκεανείου τῆς «Ὀριαντ-Λόϊνς» τύχουν προστασίας ἀπὸ τὸν Θεὸν κατὰ τὸ πολυήμερον αὐτῶν ταξείδιον καὶ μέχρι τῆς ἀφίξεώς των εἰς τοὺς τόπους τοῦ προορισμοῦ των.

Καὶ αἱ μελῳδίαι καὶ αἱ προσευχαὶ ἐξηκολούθησαν μέχρις οὗ τὸ πλοῖον ἐξηφανίσθη εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀπεράντου λιμενικοῦ ὁρίζοντος.

ΑΘΛΙΑ ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ

Ἀθλίαν ἀντίθεσιν πρὸς ὅσα ἀνωτέρω παρεθέσαμεν ἀποτελεῖ τὸ κοτωτέρω γεγονὸς τοῦ ὁποίου ἡ δημοσίευσις δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐξεγείρῃ τὴν συνείδησιν παντὸς τιμίου ἀνθρώπου ἔχοντος ἐπίγνωσιν τῶν λέξεων «πολιτισμός» καὶ «Χριστιανικὸν καθῆκον».

Ἐπὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ σταθμεύσαντος πλοίου «Στραθέντεν» τῆς «Π.&Ο. Λάϊν» ἐπεβιβάσθησαν τὴν 14ην Νοεμβρίου ὀγδοήκοντα πέντε (ἀριθμ. 85) Κυθήριοι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ κατευθυνόμενοι πρὸς τὴν Αὐστραλίαν δι' ἐξεύρεσιν καλλιτέρων μέσων ζωῆς καὶ ἐργασίας.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐγκατέλειπον μὲ λύπην καὶ στενοχωρίαν τὴν πατρικὴν γῆν, χωρὶς ν' ἀποκομίσουν ἐξ αὐτῆς τίποτε, παρὰ μόνον τὴν νοσταλγίαν της ἥτις θὰ τοὺς ἐχρησίμευεν ὡς σύντροφος κατὰ τὰς ὥρας καὶ τὰς ἡμέρας τοῦ μόχθου των εἰς τὴν μακρυνὴν καὶ φιλόξενον ἐκείνην χώραν.

Κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἀναχωρήσεώς των παρευρίσκοντο οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι των καὶ πολλοὶ συμπολῖται των. Οὐδεὶς ἐπίσημος παρευρέθη διότι οἱ ἔνδρω

τος συμπολίτης μας κ. Ἀνδρ. Κορωναῖος.

Ὁ κ. Κορωναῖος εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν πατρίδα πρὸ διετίας καὶ πλέον μετὰ τῆς οἰκογενείας του πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐν Ποταμῷ μητρός τους

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ πατρίδι διαμονῆς του ὁ κ. Κορωναῖος ἤλθεν εἰς προστριβὰς μὲ τὸν Μητροπολίτην Κυθήρων, ὅστις κατὰ μίαν λιτάνευσιν τῆς Εἰκόνος τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης εἰς τὸν Ποταμὸν ἐθεώρησεν ἀσεβῆ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ κ. Κορωναίου νὰ παραμείνῃ μετὰ δύο ἄλλων φίλων του ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου του κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς ἱερᾶς πομπῆς, ἐξ οὗ καὶ ἐπηκολούθησε μήνυσις τοῦ Μητροπολίτου κατὰ τοῦ κ. Κορωναίου, ἐπὶ ἀσεβείᾳ, ἀθέωσις τοῦ κ. Κορωναίου, δήλωσις τοῦ Μητροπολίτου εἰς Ἀγίαν Μονὴν ὅτι ὁ κ. Κορωναῖος τοῦ ἐζήτησε κλαίων συγγνώμην, διέφευσις τοῦ κ. Κορωναίου καὶ ἐπιστολή του δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν «Φωνὴν τῶν Κυθήρων» μὲ τὴν δήλωσίν του ὅτι: «Ὁ Μητροπολίτης εἶναι ψεύτης», διότι οὔτος οὔτε κὰν παρέστη εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐν συνεχείᾳ διασυρμὸς ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου εἰς τὰ κηρύγματά του τοῦ κ. Κορωναίου ὡς κομμουνιστοῦ καὶ ἀθέου. Πάντα ταῦτα εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας διότι ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Φωνήν».

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν, καὶ μάλιστα ἀφοῦ ὁ κ. Κορωναῖος θ' ἀπήρχετο εἰς Αὐστραλίαν, θὰ ἐπίστευεν κανεὶς ὅτι ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Μητροπολίτου δημιουργηθεῖσα ἐχθρότης, θὰ διελύετο καὶ θὰ ἐλησμονεῖτο. Ἀτυχῶς αὐτὸ δὲν συνέβη. Τουναντίον. Συνέβη κάτι τὸ χειρότερον.

Ὁ κ. Κορωναῖος ὡς ὑπερθὰς τὸ καθωρισμένον ὅριον παραμονῆς του ἐν Ἑλλάδι, ὡς ἀλλοδαπὸς, ὡς φέρων ἀγγλικὸν διαβατήριον, ἔπρεπε διὰ ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ νέου ἐξ Ἑλλάδος δι' Αὐστραλίαν νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἑλληνικὸν διαβατήριον. Ἐζήτησε λοιπὸν δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν χορήγησιν εἰς αὐτὸν τοῦ διαβατηρίου. Ἔπρεπτε δὲ νὰ χορηγηθῇ τὸ διαβατήριον, διότι ὁ κ. Κορωναῖος οὐδεμίαν ὤφειλε στρατιωτικὴν ἢ ἄλλην πρὸς τὸ Κράτος ὑποχρέωσιν.

Αἱ ἡμέραι ὅμως παρήρχοντο καὶ τὸ διαβατήριον δὲν ἐξεδίδετο. Ἐπείγετο δὲ ὁ κ. Κορωναῖος νὰ τὸ λάβῃ, διότι τὸ ἀτμόπλοιον «Στραθέντεν» διὰ τοῦ ὁποίου θ' ἀνεχώρει ἐπλησίαζε νὰ φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς.

Πρὸ τῆς ἀδικαιολογήτου αὐτῆς βραδύτητος ὁ κ. Κορωναῖος μετέβη καὶ διεμαρτυρήθη προσωπικῶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκδόσεως τοῦ διαβατηρίου του.

Ποία ὅμως ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις καὶ ἡ ἀγανάκτησις τοῦ κ. Κορωναίου ὅταν ἤκουσε τὸν Ὑπουργὸν νὰ τοῦ λέγῃ ὅτι ἦτο κομμουνιστὴς καὶ ἄθεος κατὰ διβεώσιν τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων δι' ὃ καὶ ἡ ἔκδοσις τοῦ διαβατηρίου καθίστατο ἀδύνατος.

Κατόπιν τούτου, καὶ πρὸ τοῦ κινδύνου νὰ χάσῃ τὸ πλοῖον ὁ κ. Κορωναῖος μετέβη εἰς τὸν Πρόξενον Αὐστραλίας, τὸν ὁποῖον καὶ ἐνημέρωσε περὶ τῶν συμβάντων. Καὶ τότε ὁ κ. Πρόξενος, γνώστης τῶν ἑλληνικῶν ἀθλιοτήτων, κοθησύχασε τὸν κ. Κορωναῖον καὶ τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι θὰ ἔφευγεν, διότι θὰ τὸν μετέφερεν ὁ ἴδιος μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του καὶ μετὰ τῆς οἰκογενείας του, καὶ θὰ τὸν ἐπεβίβαζεν ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἂς ἐτόλμων αἱ ἑλληνικαὶ λιμενικαὶ ἀρχαὶ νὰ τὸν παρεμποδίσουν.

Καὶ τότε τί συνέβη; Πρὸ τοῦ κινδύνου νὰ δημιουργήσῃ ἐπεισόδιον ἐκ τῆς τυχὸν καθυστερήσεως τοῦ πλοίου μεταξὺ Αὐστραλιανῆς, καὶ, ἐνδεχομένως καὶ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως μὲ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τοῦ κινδύνου τῆς γελοιοποιήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, οἱ περίφημοι Μανδαρίνοι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἔθαλαν τὴν οὐρὰ στὰ σκέλια, καὶ ἔσπευσαν νὰ χορηγήσουν εἰς τὸν κ. Κορωναῖον ἑλληνικὸν διαβατήριον τὸ ὁποῖον κατέστη ἄχρηστον, εὐθὺς ὡς ὁ κ. Κορωναῖος ἐπεβιβάσθη του ἀγγλικοῦ πλοίου εἰς τὸ ὁποῖον καὶ εἶχεν διορισθῆ ὡς διερμηνεὺς διὰ τοὺς ταξειδεύοντας Ἕλληνας μετανάστας καθ' ὅλον τὸν πλοῦν μέχρι τῆς Αὐστραλίας.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Κατόπιν τῶν ὅσων ἐξετθέσαμεν ὅς συνογάγουν οἱ ἀναγνῶσται μας τὰ ἐξ αὐτῶν συμπεράσματά των.

Πάντως προξενεῖ βαθεῖαν λύπην τὸ γεγονὸς ὅτι ἕνα ἱερόρχης εἶμπορεῖ νὰ διστηρῇ εἰς τὴν ψυχήν του τόσον μῖσος, καὶ τόσην μανίαν ἐκδικήσεως, ἐναντίον ἑνὸς τιμίου Ἕλληνος πολίτου, διότι οὗτος εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐλέγξῃ τὰς πράξεις του, καὶ ἀκόμη νὰ ἐπιδιώκῃ μὲ τὸ ὅπλον τῆς συκοφαντίας καὶ τοῦ ψεύδους νὰ τὸν βλάψῃ χρησκηρίζων αὐτὸν καὶ διαβάλλων, χωρὶς κανένα ἀπολύτως στοιχεῖον, ὡς κομμουνιστὴν καὶ ἄθεον ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν τοῦ Κράτους.

Ἀλλ' ὁ κ. Κορωναῖος οὔτε κομμουνιστὴς εἶναι, οὔτε ἄθεος. Αὐτὸ εἶναι ψευδέστατον, καὶ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἐφεύρεσις τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν μανίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν πάσχει, νὰ χαρακτηρίζῃ κάθε ἄνθρωπον μὴ ὑποτασσόμενον εἰς τὰς αντιλήψεις του ὡς κομμουνιστὴν καὶ ἄθεον.

Τὸ ἴδιον ἔπραξε συλλήβδην μὲν δι' ὅλους τοὺς Ποταμίτες, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ, διότι οὗτοι ἀντετάχθησαν εἰς τὴν μανίαν του νὰ καταργήσῃ τὸ Κυριακάτικο παζάρι. Ὅλοι δι' αὐτὸν εἶναι κομμουνισταὶ καὶ ἄθεοι.

Ἀλλὰ τί ὠφελῆθη ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς διώξεως τοῦ κ. Κορωναίου καὶ τὰ ψεύδη του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ὁ κ. Κορωναῖος εἶναι κομμουνιστὴς καὶ ἄθεος; Μή πως κατώρθωσε νὰ παρεμποδίσῃ, ὡς ἐπίστευε, τὴν ἀναχώρησίν του ἐξ Ἑλλάδος;

Ὁ κ. Κορωναῖος εὑρίσκεται ἤδη εἰς Αὐστραλίαν ἔνθα φυσικὰ θὰ ἐκδέσῃ διὰ τῶν ἐκεῖ ἐφημερίδων τὰς ἐντυπώσεις του ἐξ Ἑλλάδος, καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰ Κύθηρα. Καὶ ὡς εὐνόητον καὶ διὰ τὴν διένεξίν του μὲ τὸν Μητροπολίτην Κυθήρων διὰ τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἔχῃ βέβαια λόγους κολακείας. Θὰ εἶναι ὅμως τοῦτο εὐχάριστον τόσον διὰ τὸν Μητροπολίτην ὅσον καὶ διὰ τὴν νῆσον μας;

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Φωνῆς» ἐσημειώσαμεν ὅτι ἡ μεταξὺ Μητροπολίτου καὶ κ. Κορωναίου προστριβὴ θὰ εἶχε δυσάρεστον καὶ διὰ τὰ συμφέροντα τῆς νήσου μας ἀντίκτυπον. Καὶ ἰδοὺ ὅτι τὰ γεγονότα μᾶς δικαιώνουν.

Διότι ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς, καὶ ἰδιαιτέρως ὅλος ὁ πολυπλήθης ἐν Αὐστραλίᾳ Κυθραϊκὸς κόσμος μεταξὺ τοῦ ὁποίου ἀπείρους ἔχει συμπαθείας ὁ κ. Κορωναῖος, θ' ἀποστρέψῃ ἐξ ἀγανακτήσεως τὸ πρόσωπον ἐξ ὅσων θὰ πληροφορηθῇ παρ' αὐτοῦ δι' ὅσα συνέβησαν, πράγμα ἐπιζήμιον καὶ διὰ τὴν νῆσον μας.

Διότι, ὅταν εὕριον ὁ Μητροπολίτης θὰ ζητήσῃ τὴν οἰκονομικὴν συνδρομὴν τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων διὰ κανένα κοινωφελὲς ἔργον, ποῖος θὰ τοῦ δώσῃ σημασίαν καὶ ἐμπιστοσύνην;

Ἐὰν δὲ εἰς τοῦτο προστεθῇ καὶ ὁ ἀπολίτιστος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον συμπεριεφέρθη ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων πρὸς τοὺς 85 μετανάστας συμπολίτας μας καὶ ἡ ἀδιαφορία του νὰ ἐκτελέσῃ στοιχειῶδες πρὸς αὐτοὺς χριστιανικὸν καὶ θρησκευτικὸν καθῆκον κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεώς των, θὰ ἐπιταθῇ ἀσφαλῶς ἡ ἀγανάκτησις τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ Κυθηρίων συνηθισμένων νὰ βλέπουν κάθε ἡμέραν μὲ ποῖον τρόπον, μὲ ποῖον πολιτισμὸν καὶ χριστιανικὴν ὄντως ἀγάπην, μὲ ποίαν στοργὴν προπέμπονται οἱ ἀνοχωροῦντες διὰ πλοίων ἐξ Αὐστραλίας.

Τί περισσότερον θὰ εἶχε κανεὶς νὰ προσθέσῃ διὰ μίαν κατάστασιν τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων μὲ τὰ μῖση του, μὲ τὰς συκοφαντίας καὶ τ' ἀχαλίνωτα ψεύδη του, μὲ τὰς διώξεις του, τοὺς κομματισμούς του, τὰ δημοψηφίσματα καὶ τὰ θαύματά του;

ΤΡΟΥΧΙΛΙΤΙΣ

Εἶναι μία ἀρρώστεια προσβάλλουσα τοὺς μεγαλομανεῖς καὶ τοὺς ἀνοήτους. Ἀπὸ αὐτὴν ἔπαθε καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ὀσιοπαρδενομάρτυρος Ἀγίας Ἑλέσσης, πρώην γραμματεὺς τῆς κοινότητος Καρδουνάδων, ὁ γνωστὸς μέγας καὶ πολὺς δικολάβος, καὶ ἐκδότης τῆς μηνιαίας ἐφημερίδος, πάλαι μὲν ποτὲ «Τρούθ», ἤδη δὲ «Ἀληθεια των Κυθήρων».

Ὁκ. Ἐπίτροπος καὶ ἐκδότης ἐδημοσίευσε μίαν φωτογραφίαν, ληφθεῖσαν εἰς τὸ Ἡγουμενεῖον τῆς Ἁγίας Ἐλέσσης, εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 129 φύλλον τῆς ἐφημερίδος του τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου - Νοεμβρίου 1961 καὶ εἰς τὴν πρώτην σελίδα ἧς, ἡ ὁποία ἀπεικονίζει δύο Μητροπολίτας, τρεῖς ἱερεῖς, δύο κυρίους, ἕναν ἰατρὸν καὶ τὸν κ. Ἐπίτροπον καθημένους γύρω μιᾶς τραπέζης.

Ὁ κ. Ἐπίτροπος κάθεται εἰς εἰς τὸ μέσον τῆς τραπέζης ἔχων δεξιά του μὲν τὸν Μητροπολίτην Κυθήρων, ἀριστερά του δὲ τὸν Μητροπολίτην Αὐστραλίας ἐπισκέπτην τῆς νήσου μας.

Ὁ κ. λοιπὸν Ἐπίτροπος εὑρεθεὶς μεταξὺ τόσον ἐπισήμου ὀμηγύρεως καὶ κολακευθεὶς, ἐνεθουσιάσθη, ἐκορδώθη, καὶ ἐνθυμηθεὶς ὅτι χειρίζεται καὶ δημοσιογραφικὸν κάλαμον, ἐκορδώθη ὡς κούρκος, τὸ γνωστὸν πτηνόν, ἐκρέμασε τὸ λυρί του, ἐτάνυσε καὶ ἔσυρε εἰς τὴν γῆν τὶς φτεροῦγες του, διέγραψε ἕνα μικρὸν κύκλον, καὶ γλοῦ - γλοῦ - γλοῦ, ἐξεσπάθωσε, ὁλαὶρ μπαλαίρ, ξιφήρης μπαλαιρ, κατὰ τῆς «Φωνῆς» μὲ ἕνα δίστηλον —μὲ συνέχειαν εἰς τὸ προσεχὲς— ἄρθρον του, μὲ τὸν τίτλον καὶ ἔστε δίκης ὀφθαλμός», προδίδον τὴν ἀγραμματοσύνην του.

Πτωχὲ ἄνθρωπε! Κατὰ τὴ μαντομ Σουσοῦ. Τί θέλεις νὰ σοῦ ἀπαντήσῃ ἡ «Φωνὴ» εἰς τὶς ἀνοησίες καὶ τὶς ἀσυναρτησίες σου;

Μεταξύ, ὡς γράφεις, «ρασοφόρων, κοινωνικῶν ἐκτρωμάτων, βομβῶν μεγατόνων ποὺ κρέμονται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου, καὶ τοῦ Κυριακάτικου παζαριοῦ τοῦ Ποταμοῦ», ἐκίνησες τὴν γραφίδα σου διὰ νὰ κατηγορήσῃς τὴ «Φωνὴ» ὅτι τάβαλε μὲ τὸ ράσο.

Ἀλλὰ πτωχὲ ἄνθρωπε! Ξέρεις τί ἔχει νὰ πῇ ράσο; Ἀσφαλῶς ὅ τι ἰδέαν δὲν ἔχεις δι' αὐτό, ὅπως δὲν ξέρῃς καὶ τὶ συμβολίζει. Καὶ τοῦτο διότι δὲν εἶσαι χριστιανὸς ἀλλὰ Φαρισαῖος ὑποκριτής.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΡΑΣΟ

Ἄκουσε, λοιπόν, πτωχὲ ἄνθρωπε, ἐν συντομίᾳ, τί εἶναι τὸ ράσο καὶ τὶ περικλείει.

Ράσο εἶναι ἕνα ἔνδυμα συμβολίζον τὸ ἔνδυμα τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίει ὁ ἱδρυτὴς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας Ἰησοῦς Χριστός. Κατὰ συνέπειαν οἱ φέροντες αὐτὸ ὀφείλουν νὰ ἔχουν πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς σημασίας του καὶ νὰ εἶναι διὰ τοῦτο ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς ἄψογοι κήρυκες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου του.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἔχει διαβαθμίσει τοὺς ρασοφόρους εἰς Πατριάρχας, Ἀρχιεπισκόπους, Ἐπισκόπους, Ἱερεῖς, Διακόνους, κλπ.

Τοὺς Ἱερεῖς ὁ λαὸς τοὺς ὀνομάζει παπάδες. Αὐτοὶ εἶναι οἱ μᾶλλον ἐπιφορτισμένοι νὰ τελοῦν τὰς ἱεροτελεστίας εἰς τοὺς ναούς, νὰ βαπτίζουν, νὰ τελοῦν γάμους, νὰ θάπτουν τοὺς θνήσκοντας, χριστανοὺς καὶ νὰ ἐκτελοῦν ὅσα ἄλλα καθήκοντα τοὺς ἔχει ἀναθέσει ἡ Ἐκκλησία. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως καθῆκον των εἶναι νὰ κηρύσσουν εἰς τοὺς ναούς, ἐξηγοῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου του. Ἔργον δηλαδὴ ἀπαιτοῦν βαθεῖαν μόρφωσιν καὶ πολλὰ ἄλλα προσόντα περὶ ὧν κατωτέρω.

ΠΑΠΑΔΕΣ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΣΙΣ

Αὐτό, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, εἶναι τὸ ράσο καὶ ἐκεῖνοι ποὺ τὸ φέρουν πρέπει νὰ εἶναι ἄψογοι ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Ἕνας λοιπὸν ἄνθρωπος ποὺ ἀναλαμβάνει ἕνα τόσον ὑψηλὸν λειτούργημα καὶ γίνεται παπᾶς, πρέπει κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον νὰ εἶναι ὑγιὴς σωματικῶς, καὶ νὰ ἐμφανίζῃ εὐγενὲς ἐξωτερικόν.

Πρέπει νὰ εἶναι πολὺ μορφωμένος, νὰ ἔχῃ βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τοῦ λειτουργήματος τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ, νὰ εἶναι ὑπόδειγμα ἠθικῆς, νὰ κατέχῃ πλήρως τὴν ἔννοιαν τῆς ἀποστολῆς του, νὰ εἶναι πράος, φιλάνθρωπος καὶ φιλελέημων, νὰ ἐνδύεται εὐπρεπῶς καὶ νὰ μὴν εἶναι ἀκοινώνητος ἄνθρωπος.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ θρησκευτικοὶ καὶ ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι περιέχουν βαθεῖας ἐννοίας καὶ αἱ δεήσεις πρὸς τὸν Θεὸν πρέπει νὰ προκαλοῦν ψυχικὴν ἔξαρσιν τῶν πιστῶν, καὶ ἐνατένισιν πρὸς τὸν Δημιουργὸν τοῦ Παντὸς, ὀφείλει ὁ παπᾶς, ἐχι μόνον νὰ εἶναι καλλίφωνος ἀλλὰ καὶ νὰ γνωρίζῃ ἄριστα ἐκκλησιαστικὴν μουσικήν.

Ἀκόμη νὰ μὴν εἶναι διαρκῶς βραχνιασμένος, νὰ μὴ καπνίζῃ σὰν φεγγάρο, νὰ μὴ διαβάζῃ μὲ τὰ ρουθούνια τὸ Εὐαγγέλιον, νὰ μὴν ὠρύεται δεόμενος καὶ νὰ μὴ κόβῃ κορῶνες διὰ ἐντύπωσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ὡς μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ πρέπει νὰ εἶναι πεντακάθαρος, ὀφείλει νὰ πλένῃ συχνὰ τὸ σῶμα του, καὶ ὅταν σηκώνει τὰ Ἅγια Μυστήρια κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, νὰ μὴ βρωμοῦν τὰ πόδια του ἀπὸ τὰ στιβάνια, καὶ νὰ μὴ φορῇ βρώμικες κάλτσες.

Ὀφείλει ἀκόμη νὰ μὴ μεθᾷ καὶ νὰ δάνῃ σταβᾷ τὸ καλημαύχη, νὰ μὴ κυνηγᾷ τὴ γυναῖκα τοῦ γείτονα, καὶ νὰ φαλιδίζῃ τὰ γενειά του ὅμα ἔχει φουσκωμένα μάγουλα διὰ νὰ μὴ φαίνεται σὰν γορίλας.

Ὀφείλει ἀκόμη νὰ μὴ σδύνῃ τὰ κεριὰ καὶ τὰ κανδύλια μὲ τὰ δάκτυλα καὶ ὕστερα νὰ τὰ σκουπίζῃ εἰς τὸ κότσο του καὶ νὰ μυρίζῃ σὰν ποντικὸς λοδωμένος.

Ὀφείλει ἀκόμη νὰ σέβεται, ν' ἀγαπᾷ καὶ νὰ τιμᾷ τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του, ἂν ἔχῃ, νὰ μὴ τοὺς ὑβρίζῃ οὔτε νὰ δέρνῃ. Καὶ ἂν ἔχῃ καὶ τὴν πεθερά του μαζύ, νὰ μὴ βλέπῃ τὴν ὥρα νὰ τὴν ξεφορτωθῇ ἀπὸ πάνω του διὰ νὰ μὴ τοῦ πιάνῃ χῶρο, καὶ νὰ μὴ τοῦ τρώῃ τὸ φαΐ του. Διότι ἡ πρᾶξις αὐτὴ εἶναι κτηνώδης καὶ ἀπάνθρωπος καὶ ἐξευτελίζει καὶ ἀνθρωπισμό, καὶ ράσο, καὶ γενεια.

Αὐτὰ λοιπὸν ἐν συντομίᾳ πτωχὲ ἄνθρωπε, διὰ τὸ ράσο ποὺ σοῦ πείραξε ἡ «Φωνὴ» καὶ τοὺς παπάδες σου. Δὲν ἔχεις φυσικὰ ἰδέαν πῶς εἶναι οἱ ἱερεῖς τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν. Ἀλλ' αὐτοὶ δὲν φοροῦν φόσο, καὶ δὲν ἔχουν κρεμάσει εἰς αὐτὸ τὴν ἀξίαν τους. Τὴν ἔχουν εἰς τὴν ψυχή τους, εἰς τὸ μυαλό τους, εἰς τὴν καρδίαν τους. Πλούσιοι εἰς τελείαν μόρφωσιν καὶ ἀπεράντους χριστιανικὰς γνώσεις, μὲ τρεῖς καὶ τέσσερες ξένες γλώσσες ὁ καθένας τους, γεμάτοι ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον καὶ αὐτοθυσίαν, εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἔκαμαν χριστιανοὺς τοὺς ἀνθρωποφάγους καὶ ἔστησαν εἰς τὰ βάθη τῆς ζούγκλας τῶν διοφόρων ἠπείρων νοεοὺς καὶ ἄσυλα καλωσύνης καὶ εὐποιΐας.

Ὅσον δι' αὐτούς, πτωχὲ ἄνθρωπε, ποὺ φοροῦσαν ράσο καὶ σκοτώθηκαν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν, μάθε ὅτι ἦσαν ἥρωες Καὶ δὲν τοὺς ἔκαμε τέτοιους τὸ ράσο ἀλλ' ὁ μεγάλος καῦμὸς τῆς ἀνυπόφορης ὑπὸ τοὺς Τούρκους δουλείας των, καὶ ὁ ἄσβεστος πόθος των νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι.

Αὐτὰ ὤφειλες νὰ γνωρίζῃς πτωχὲ ἄνθρωπε. Ποῖος ὅμως νὰ σοῦ τὰ διδάξῃ; Γιὰ τοῦτο καὶ ἀπώλεσες τὴν σίσθησι τοῦ γελοίου μὲ ἔσα ἔγραψες. Καὶ παριστάς τὸν δημοσιογράφο, καὶ ὑβρίζεις καὶ σὺ τοὺς Ποταμίτες, σὰν τὸν Δεσπότη, ὅτι εἶναι κομμουνιστοὶ καὶ ἄθεοι ἐπειδὴ θέλουν τὸ Κυριακάτικο πουζάρι τους.

Εἶσαι γνωστὸς βέβαια ὡς ἀντικομμουνιστὴς ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ σ' ἔρπαξαν οἱ κουκουέδες καὶ σὲ πῆγαν εἰς τὸν Πόρνωνα καὶ δὲν σ' ἐσφαξαν, διὰ νὰ γίνῃ τὸ βάσανο τῆς Κορδουναδιώτικης περιφερείας.

Καὶ διὰ νὰ τελειώνωμε, πτωχὲ ἄνθρωπε, σ' ἐρωτοῦμε, ἐπειδὴ ὑποκρίνεσαι τὸν χριστιανό. Τηρεῖς τὸς δέκα ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ; Γνωρίζεις τὴν ἐντολὴν «οὐ κλέψεις»; Τέλειωσε καὶ τὴν συνέχειαν τοῦ ὄρθρου σου καὶ τὲ ξαναλέμε. Ἐδῶ εἶναι ὁ «Βεζούβιος».

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ὁ ἰατρὸς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΙΜΙΤΟΠΟΥΛΟΣ ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ κατὰ τὸ ἔτος 1868 καὶ ἐσπούδασε ἰατρικὴν εἰς τὸ Ἐδιμβοῦργον τῆς Σκωτίας ὅπου ἔλαβε δίπλωμα ἰατροῦ καὶ χειρουργοῦ κατὰ τὸ 1892.

Περὶ τὸ ἔτος 1893 ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Σμύρνην, διορισθεὶς ἀμέσως χειρουργὸς τοῦ ἐκεῖ ἀγγλικοῦ νοσοκομείου. Κατὰ τὴν πολυετῆ δρᾶσιν του ὑπῆρξεν ἰατρὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρφανοτροφείου καὶ ἐπὶ ἑξαετίαν διευθυντὴς χειρουργικοῦ τμήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ νοσοκομείου.

Κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1912 προσῆλθεν ἐθελοντὴς εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὅπου ὑπηρέτησε μὲ τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ μέχρι πέρατος τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου. Ἐτιμήθη τότε ὑπὸ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος.

Ἐπιστρέψας εἰς τὴν Σμύρνην κατὰ τὸ 1914 προσεκλήθη ἐπειγόντως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐστάλη μετὰ ὀκτὼ ἄλλων Ἑλλήνων ἰατρῶν εἰς τὴν Σερβίαν, ὅπου ὑπηρέτησε κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ ἔπειτα συνελήφθη αἰχμάλωτος ὑπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπεστάλη κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ ἀργότερον μὲ τὸν βαθμὸν ἐπιάτρου εἰς τὴν στρατιὰν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ διηύθυνε τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον τοῦ Ἀϊδινίου. Ἀπολυθεὶς τὸ 1922 τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἐγκατεστάθη ἐν Ἀθήναις.

Σημείωσις «Φωνῆς» :

Τὸ ἐπίθετον τοῦ ἰατροῦ αὐτοῦ ἦτο ἀρχικῶς Σιμιτέκολος ἐκ τῆς ἐν Κυθήροις γνωστῆς οἰκογενείας. Ἐπειδὴ δὲ ἐθεωρήθη κακόηχον μετετράπη εἰς Σιμιτόπουλος.

Ὁ Σιμιτόπουλος ὑπηρέτει εἰς τὸν Σερβικὸν στρατὸν τὸ 1917—1918 ὡς ἰατρός, καὶ ὅταν οἱ Σέρβοι καταδιωκόμενοι ἀπὸ τὰ Αὐστριακὰ στρατεύματα ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγουν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ νὰ κατακλύσουν τὸν νομὸν Πέλλης, εἰς τὸν ὁποῖον Νομάρχης τότε ἦτο ὁ νῦν διευθυντὴς τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων», ἔφθασε μετὰ τῶν Σέρβων καὶ ὁ Σιμιτόπουλος, καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν πρωτεύουσαν Ἔδεσαν ἢ Βοδενὰ ἔνθα ἐγκατεστάθη καὶ ὁ πρίγκηψ τότε μετέπειτα δὲ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρος.

Εἰς τὸν Σερβικὸν τότε στρατὸν ὑπηρέτει συγχρόνως μὲ τὸν Σιμιτόπουλον καὶ ἕτερος ἰατρὸς ὡς ἀνθυπίατρος, Κυθήριος καὶ αὐτός, ὁ Ἰωάννης Μαρσέλλος υἱὸς τοῦ ἐν Κύπρῳ ἐγκατεστημένου Κυθηρίου Μαρσέλλου ἐκ Καρβουνάδων τῆς νήσου μας.

Ὁ ἰατρὸς αὐτὸς ἦτο πολὺ μορφωμένος νέος καὶ ἐγκυκλοπαιδικώτατος καὶ εἶχεν ἐπισύρει τὴν ἀγάπην ὅλων ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν. Ὡς ἰατρὸς δὲ εἶχε παράσχει πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ Σερβικὸν στράτευμα διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐτιμήθη, ὅπως καὶ ὁ Σιμιτόπουλος, δι' ἀνωτέρων Σερβικῶν παρασημῶν.

Οὗτος ὑπηρετῶν ὡς ἰατρὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν στρατιὰν τῆς Σμύρνης ἐφονεύθη κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν. Ὁ ἐπίσης ἰατρὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ Θεόδωρος μετὰ λαμπρᾶς σπουδᾶς εἰς τὸ Ἐθνικὸν ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον ἐγκατεστάθη ἐν Κύπρῳ.

ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΑΘΕΡΑΠΕΥΤΟΣ

Ἀπὸ δύο μανίες, ὡς γνωστόν, κατατρύχεται ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων. Τὴν μανίαν τῶν μηνύσεων καὶ τὴν μανίαν τοῦ ψεύδους.

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται μας τὴν μήνυσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου κατὰ τοῦ κ. Α. Γ. Κορωναίου ἐπὶ ἀσεβείᾳ κσθ' ἣν ὁ μηνυθεὶς ἀπηλλάγη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Κορωναίου διάψευσιν ὅτι τάχα οὗτος κλαίων ἐζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον εἰς τὸ Δικαστήριον εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος οὔτε κὰν παρέστη. Διὰ τὰς διαψεύσεις αὐτὰς οὐδεμία ἀπάντησις ἐδόθη ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον.

Ἤδη νέα ἀφορμὴ διαψεύσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐδόθη εἰς τὸν κ. Κορωναῖον διὰ ψεύδη τὰ ὁποῖα διετύπωσεν ὁ Σεβασμιώτατος ἐναντίον του.

Ὁ κ. Κορωναῖος ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως του ἐξ Ἀθηνῶν δι' Αὐστραλίαν μᾶς ἀπηύθυνε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν κατὰ καθῆκον δημοσιεύομεν.

Ἐν Ἀθήναις 2

ΣΕΛΙΔΕΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

Ἡ πειρατεία καὶ αἱ κατὰ καιροὺς ἐρημώσεις τῆς Νήσου.— Σαρακηνοί.— Ἄραβες. — Ἀλγερίνοι. — Τοῦρκοι καὶ ἄλλοι Πειραταί.

Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἡγεμόνος τῶν Κυθήρων Εὐρυκλέους, καὶ ἐπὶ πολλοὺς κατόπιν μ. Χ. αἰῶνας, δὲν ὑπάρχουν ἐπαρκῆ ἱστορικὰ στοιχεῖα διαφωτίζοντα τὴν κατάστασιν τῆς νήσου.Πολλὰ ὅμως τούτων ἀναπληροῦνται ἀπὸ λαϊκὰς παραδόσεις, καὶ κυρίως ἀπὸ διάφορα γεγονότα τὰ ὁποῖα ἐλάμβανον χώραν εἰς παράλια μέρη κείμενα γεωγραφικῶς ἐγγύτατα τῆς νήσου.

Κατὰ τὰς παραδόσεις αὐτάς, τὰ Κύθηρα ἐπτάκις ἠρημώθησαν ἐξ αἰτίας τῶν ἐναντίον των πειρατικῶν ἐπιδρομῶν. Τοῦτο καὶ ἱστορικῶς βεβαιοῦται.

Ἡ πειρατεία ἠσκεῖτο ἀπὸ παλαιοτάτων χρόνων, ὑπ' αὐτῆς δὲ αἱ νῆσοι κυρίως ἐμαστίζοντο.

Κατὰ τὸν Θουκυδίδην, οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες καὶ οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰ παράλια μέρη τῆς ξηρᾶς βάρβαροι, καὶ ὡς τοιοῦτοι, ἠγνοοῦν το οἱ Φοίνικες καὶ οἱ Κάρες, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ νησιῶται, ἀφοῦ ἤρχισαν νὰ ἐπικοινωνοῦν στενώτερον μεταξύ των διὰ τῶν πλοίων, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν πειρατείαν, ἐπιπίπτοντες δὲ ἐναντίον ἀτειχίστων πόλεων κατοικουμένων κατὰ κώμας, διήρπαζον αὐτὰς καὶ τοιουτοτρόπως ἐπορίζοντο κατὰ τὸ μέγιστον μέρος τ' ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν συντήρησίν των.

Ἡ λῃστεία δὲ ἐως τότε ἀκόμη δὲν ἐθεωρεῖτο ἀτιμωτικὸν ἐπάγγελμα. Τοὐναντίον, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὴν ἤσκουν ἀπελάμβανον καὶ ποιᾶς τινος δόξης.

Ἔνεκα τῆς λῃστείας, ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον, αἱ παλαιαὶ πόλεις, τόσον εἰς τοὺς ἠπειρωτικοὺς χώρους ὅσον καὶ εἰς τὰς νήσους, ἐκτίσθησαν μακρὰν τῆς θαλάσσης.

Οἱ πειραταὶ ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὰς νήσους ὑπὸ τοῦ Μίνως, ὅστις ἀνεπλήρωσεν αὐτὰς δι' ἀποίκων, καὶ οὕτω ἐξησφαλίσθη ἡ διὰ θαλάσσης συγκοινωνία, ἥτις ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Μίνωα νὰ λαμβάνῃ εὐχερέστερον καὶ τοὺς φόρους ἀπὸ τοὺς ὑποτελεῖς του. Ἡ πειρατεία ἐν τούτοις ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἀλλὰ καὶ κατόπιν αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν Μακεδονικὴν καὶ Ρωμαϊκὴν περίοδον αἱ ἀκταὶ τῆς Σικελίας, τῆς Πελοποννήσου, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου, ὀπετέλουν διαρκεῖς ἑστίας πειρατικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐπειδὴ δὲ δεινῶς ἐκ τῆς πειρατείας ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία ὑπέφερεν, ἐλήφθησαν ὑπὸ τῶν τότε κρατῶν διάφορα προστατευτικὰ ὑπὲρ αὐτῆς μέτρα. Οἱ βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαῖοι καὶ κυρίως ὁ κατὰ τὸ 225 π.Χ. Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, διατήρει ἐν ἐπιφυλακῇ δύο μοίρας πολεμικῶν πλοίων διὰ τὴν προστασίαν τῆς ναυτιλίας.

Ἡ πειρατεία ἐνετάθη κατὰ τὸν Α' Ἰδίως π.Χ. αἰῶνα, οἱ δὲ πειραταὶ ἐπεδείκνυον ἀφάνταστον τόλμην καὶ τοιαύτην ὀργάνωσιν, ὥστε νὰ φέρουν εἰς δυσχερῆ θέσιν καὶ αὐτὴν τὴν Ρωμαϊκὴν Δημοκρατίαν.

Διὰ τῆς συχνῆς διακοπῆς τῶν θαλασσίων συγκοινωνιῶν ἐπήρχετο ἔλλειψις τροφίμων καὶ ἰδίως δημητριακῶν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθει ὑπερτίμησις τῆς ἀξίας των καὶ κατὰ συνέπειαν μεγάλη τῶν λαῶν δυσφορία.

Τὴν Μεσόγειον ἀπήλλαξεν ἀπὸ τοὺς πειρατὰς ὁ Γναῖος Πομπήϊος δι' ἐκστρατείας τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ 67 π.Χ. ἐνήργησεν ἐναντίον των. Ἡ πειρατεία ὅμως ἀνεφάνη καὶ πάλιν βραδύτερον καὶ ἐνετάθη τὸν Γ' μ.Χ. αἰῶνα κατὰ τὴν μεγάλην κίνησιν τῶν λαῶν τῆς κεντρικῆς καὶ ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Τότε οἱ Βάνδαλοι, κατελθόντες πρὸς τὸν Δούναβιν καὶ ὑπερβάντες τὸν Ρῆνον, ἐλεηλάτησαν τὴν Γαλλίαν καὶ ἐκεῖθεν ἀφοῦ εἰσέδυσαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν μετεπήδησαν ἐξ αὐτῆς κατὰ τὸ 429 μ.Χ. εἰς τὴν Ἀφρικὴν ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν Γενσέριχον.

Ἐν Ἀφρικῇ οἱ Βάνδαλοι, διέπραξαν ἀνηκούστους σφαγὰς καὶ δηώσεις καὶ ἠνάγκασαν τοὺς Ρωμαίους νὰ συνθηκολογήσουν καὶ νὰ ἐκχωρήσουν εἰς αὐτοὺς μέγα μέρος τῶν ἐν τῇ ΒΔ Ἀφρικῇ Ρωμαϊκῶν ἐπαρχιῶν.

Τοὺς Βανδάλους κατετρόπωσεν ὁ περίφημος στρατηγὸς τοῦ Βυζαντίου Βελισάριος κατὰ τὸ 533 μ.Χ. ἐκστρατεύσας καὶ νικήσας αὐτοὺς εἰς Καρχηδόνα ἐκ τῆς ὁποίας κατόπιν κατέλαβε καὶ ὁλόκληρον τὴν χώραν των.

Τοὺς Βανδάλους ὅμως ἀντικατέστησαν οἱ Σαρακηνοὶ Ἄραβες, οἵτινες ἦσαν ἐγκατεστημένοι ἐν Ἰσπανίᾳ. Μέρος τῶν Ἀράβων αὐτῶν ἐπιβιβασθὲν ἐπὶ εἴκοσι πλοίων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἀβοῦ - Χὰψ - Ὁμάρ, ἐπέδραμε τὸ 823 μ. Χ. κατὰ τῆς Κρήτης καὶ τὴν ἐλεηλάτησε. Ἐν ἔτος κατόπιν ὁ Ὁμὰρ μὲ ἰσχυρὸν στρατὸν ἐκ Σαρακηνῶν ἐπιβιβασθεὶς 40 πλοίων, ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Κρήτης καὶ τὴν κατέλαβεν ὁλόκληρον. Ἀντὶ δὲ τῆς πρωτευούσης αὐτῆς Γόρτυνος ἵδρυσαν οἱ Ἄραβες νέαν πρωτεύουσαν, τὸν Χάνδακα, τὸ σημερινὸν Ἡράκλειον, τὸ ὀνόμασαν ἐκ τοῦ χάνδακος διὰ τοῦ ὁποίου περιέβαλον τὴν πόλιν.

Τοὺς Σαρακηνοὺς αὐτοὺς Ἄραβας κατ' ἐπανάληψιν πλὴν ματαίως, τὸ Βυζαντινὸν κράτος ἐπεχείρησε νὰ ἐκδιώξῃ ἐκ Κρήτης. Εἰς βοήθειαν αὐτῶν ἔσπευδον οἱ ὁμόθρησκοί των ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Νοτίου Μεσογείου. Ὅλοι δὲ οὗτοι ἦσαν πειραταὶ οἱ ὁποῖοι εἶχον ὡς ὁρμητήριον τὴν Κρήτην διὰ τὰς πειρατικὰς ἐπιδρομάς των κατὰ τῶν παραλίων τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Ὅσαι δὲ πόλεις ἢ νῆσοι εἶχον τὸ ἀτύχημα νὰ ὑποστοῦν τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Σαρακηνῶν αὐτῶν, ἐλεηλατοῦν το καὶ ἐπυρπολοῦντο, οἱ δὲ ἄρρενες νέοι καὶ αἱ νεάνιδες ἠχμαλωτίζοντο καὶ ἐπωλοῦντο ὡς δοῦλοι. Ὁ Χάνδαξ ἦτο τὸ μεγαλείτερον καὶ σπουδαιότερον κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῶν δούλων.

Ἐπὶ 135 ἔτη παρέμειναν ἐν Κρήτῃ οἱ ἐπιδρομεῖς αὐτοί. Τούτους ἐν τέλει ἐξεδίωξεν ὁ ἐπιφανὴς στρατηγὸς καὶ μετέπειτα αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Νικηφόρος Φωκᾶς ὁ Β'. Οὗτος ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῶν τοὺς ἐπολιόρκησεν εἰς τὸν Χάνδακα τὸν ὁποῖον κατέλαβεν ἐξ ἐφόδου τὴν 7ην Μαρτίου 961 μ.Χ. καὶ συνέλαβε τὸν τελευταῖον Ἐμίρην τῆς Κρήτης Ἀβδοὺλ Ἀζίζ. Οἱ ἐπιζήσαντες ἐκ τῶν Ἀράβων ἀνερχόμενοι εἰς 200.000 ἠχμαλωτίσθησαν, ἕτεροι δὲ 200.000 ἐσφάγησαν ἢ ὁπωσδήποτε ἐξολοθρεύθησαν.

Αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν Σαρακηνῶν Ἀράβων κατὰ τῶν νήσων αἵτινες διήρκεσαν ἐπὶ τέσσαρας περίπου ἑκατονταετηρίδας, ἐπανελήφθησαν ἐπὶ Κωνσταντίνου Η' (1027), Ρωμανοῦ Γ' (1033) καὶ Μιχαὴλ Δ' (1035) δι' ἐξορμήσεων τῶν πειρατῶν αὐτῶν ἐκ τῶν Ἀφρικανικῶν παραλίων. Τὸ 1035 ὅμως οἱ Ἄραβες ἔπαθον δεινὴν ἧτταν ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου καθ' ἣν πλεῖστοι ἠχμαλωτίσθησαν, πενταακόσιοι ἐστάλησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ οἱ λοιποὶ ἀνεσκολοπίσθησαν. Ἔκτοτε οἱ Σαρακηνοὶ δὲν ἀπετόλμησαν πειρατικὴν ἐκστρατείαν ἐν τῷ Αἰγαίῳ.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν Βανδάλων καὶ τῶν Ἀράβων, καὶ οἱ Νορμανοὶ δὲν ἀπέφησαν μικροτέρα πειρατικὴ μάστιξ διὰ τοὺς Ἕλληνας. Οὗτοι ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ὑπηρετοῦντος αὐτοὺς Ἕλληνος ναυάρχου Γεωργίου Ἀντιοχέως, καταλοβόντες τὸ 1147 δι' ἑξήκοντα πλοῖον τὴν Κέρκυραν καὶ ἐξ αὐτῆς ὁρμηθέντες ἐλεηλάτησαν τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πελοποννήσου, ὡς καὶ διαφόρους νήσους. Ἐπιχειρήσαντες ὅμως νὰ βαδίσουν καὶ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, συνετρίβησαν ὑποστάντες δεινὴν ἧτταν τὰν Νοέμβριον τοῦ 1185 πλησίον τοῦ Στρυμῶνος, Βραδύτερον ἀνεφάνησαν καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐκ τῶν ὁποίων δεινῶς ἐδοκιμάσθησαν καὶ τὰ Κύθηρα.

(Ἡ Συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς)

Διευθυντὴς τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» καὶ ὑπεύθυνος Π. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ, Μισούλη 7 (στοά), τηλ. 20-573, ἐν Ἀθήναις.
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Κίμων Χρυσοχοΐ Γιατράκου 2 — Ἀθῆναι

ποτα.

Γνώρισα ἀνθρώπους καλοὺς ποὺ μοῦ εἶπαν, μεῖνε.

— Καλὴ εἶναι ἡ χώρα σας, μὰ νὰ μείνω δὲν μπορῶ. Δὲν εἶναι ἐδῶ αὐτὸ ποὺ ζητῶ.

Σὲ μιὰ ὄμορφη τσιγγάνα τὸ χέρι ἄπλωσα τὸ ριζικό μου νὰ διαβάσῃ.

— Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ ζητᾶς ἀφεντικό;

Τὴν καλωσύνη καὶ τὴν ἀλήθεια.

— Πολλὰ ζητᾶς. Μὴν φάχνης νὰ τὰ βρῆς καὶ ἄδικα τὰ χρόνια σου χάνῃς. Κανεὶς δὲν ξέρει ποῦ ὑπάρχουν, κι' οὔτε τὴ διεύθυνσί τους γνωρίζει κανείς.

— Μὰ ξέρω πῶς ὑπάρχουν.

—"Ὅλοι ξένε τὸ γνωρίζουν αὐτό. Μὰ τὸ ποῦ, κανεὶς δὲν τὸ ξέρει. Μὰ νὰ σ' ἐμπιστεύσω δὲν μπορῶ. Μόνο ἂν κάποτε βρῆς αὐτὸ ποὺ ζητᾶς, τότε ὁ πιὸ τυχερὸς μὲς στοὺς ἀνθρώπους θὰ εἶσαι σύ. Μὰ στοῦ χεριοῦ σου τὶς γραμμὲς τύχη δὲν ἔλεπω τέτοια. Γιατὶ θυμωμένος μὲ κιττᾶς; Τὴν ἀλήθεια σοῦ εἶπα. Καὶ τώρα ὥρα σου καλή. Τὸ καραβάνι φεύγει καὶ πρέπει νὰ βρεθῶ κοντά του. Πληρωμὴ δὲν θέλω. Καλὴ τύχη ξένε. Γιατὶ μὲ περιφρόνια μὲ κιττᾶς; Καλωσύνη σοῦ ἔδειξα.

ΦΙΛΟΛΑΟΣ

Ἀνέκδοτα

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ὁ Βερντὸν ἦτο ἕνας Παρισινὸς δικηγόρος, κοντούτσικος, ἀσχημος καὶ μὲ μικρή, πολὺ μικρὴ μύτη, ποὺ μόλις διεκρίνετο. Κάποτε, ὑπερασπιζόμενος ἕνα πελάτην του, ἠθέλησε νὰ διαβάσῃ ἕνα ἔγγραφον, ἀλλ' ἐπιδὴ ἦτο τρομερὰ πρεσβύωψ ἐδυσκολεύετο νὰ τὸ διαβάσῃ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ὁ ὁποῖος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Βερντόν, εἶχεν ἕνα τεραστῶδη μύτο, ἀνυπομονῶν ἐφώναξε :

— Δὲν ἔχει κανένας ἕνα ζευγάρι γυαλιὰ νὰ δανείσῃ σ' αὐτὸν τὸν δικηγόρο;

— Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε Πρόεδρε, ἀπαντᾶ ὁ Βερντόν, πειραχθείς. Ἀλλὰ γιὰ νὰ μπορέσω νὰ μεταχειρισθῶ τὰ γυαλιά, πρέπει νὰ μοῦ δανείσετε καὶ σεῖς τή... μύτη σας!

⁂

Ἕνας ὁρισμὸς περὶ γάμου : «Ὁ γάμος εἶναι ἕνα νουνέτο, ποὺ μεταβάλλεται πολὺ συχνὰ σὲ τερτσέτο».

⁂

Μιὰ μέρα ρώτησαν τὸν Βοργία ποία ἦτο ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἑνὸς μεγάλου ἀνδρὸς καὶ ἑνὸς μικροῦ. Καὶ ὁ Βοργίας ἀπήντησε:

—Ἐγὼ ὁ Πάπας καὶ ὁ νεωκόρος τοῦ Ἁγίου Πέτρου καταλαμβάνομε εἰς τὴν γῆ τὴν ἴδια θέση. Ὅταν ὅμως εἴμεθα ὄρθιοι ὑπάρχει κάποια διαφορά. Ὅταν ξαπλωθοῦμε εἰς τὴν γῆ καταλαμβάνομε τὴν ἴδια ἔκτασι.

⁂

Ἕνας μαθητὴς ἔλεγε κάποτε εἰς τὸν φιλόσοφο Μηνέδαμο:

—Ἡ μεγαλύτερη εὐτυχία εἶναι νὰ ἔχῃ κανεὶς ὅ,τι ἐπιθυμεῖ.

—Ἀκόμη μεγαλύτερη εὐτυχία, ἀπήντησεν ὁ φιλόσοφος εἶναι νὰ ἐπιθυμεῖ κανεὶς μόνον ὅ,τι ἔχει.

⁂

Μιὰ μέρα ὁ Λανὲτρ παρακληθεὶς νὰ πῇ τὴ γνώμη του περὶ τῶν φιλημάτων μεταξὺ γυναικῶν, ἀπήντησε:

— Αἱ γυναῖκες φιλιοῦνται ἀπὸ συνήθεια ὅταν συναντῶνται καὶ ἀπὸ εὐχαρίστησι ὅταν ἀποχωρίζονται.

⁂

Ἕνας φίλος τοῦ Μποαλὸ τοῦ ἐξεμυστηρεύθη μιὰ ὑπόθεσί του καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὴν κρατήσῃ μυστική.

— Μεῖνε ἥσυχος, τοῦ ἀπήντησεν ὁ Μποαλώ. Θὰ τὴν κρατήσω μυστικὴ σὰν καὶ σένα.

⁂

Ὁ Λαφονταὶν ἀκούων κάποτε ἕνα φίλο του νὰ λυπᾶται τοὺς κολασμένους ποὺ βασανίζονται εἰς τὸ πῦρ τῆς κολάσεως, ἀπήντησε:

—Ἔχω τὴν ἰδέα πὼς στὸ τέλος συνειθίζουν καὶ θὰ εἶναι σὰν φάρια στὸ νερό.

⁂

Ἕνας πτωχὸς ἐζήτησε κάποτε ἐλεημοσύνη ἀπὸ τὸν Μαλέρμπ.

— Δῶστε μου κάτι, κύριε, τοῦ ἔλεγε, θὰ παρακαλέσω τὸ Θεὸ γιὰ σᾶς.

— Σύμφωνος, δυστυχῆ ἄνθρωπε, τοῦ ἀπάντησε ὁ Μαλέρμπ. Ἀλλὰ ποιά ἀξία ἡμποροῦν νὰ ἔχουν αἱ ἰδικαί σου παρακλήσεις εἰς τὸ Θεό, ὁ ὁποῖος σὲ ἀφήνει νὰ πεθαίνῃς ἀπὸ τὴν πεῖνα;

⁂

Εἰς ἕνα γεῦμα, ὁ Ρούντγιαρ Κίπλιγκ συνεζήτει μὲ κάποιον ἐκ τῶν συνδαιτημόνων ἐπὶ μιᾶς ἀπαισιοδόξου ὑποθέσεως. Τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

—Ἐάν, ἐξ οἱασδήποτε καταστροφῆς ὁ ἄνθρωπος ἐξηφανίζετο, ἠρώτησε τὸν ἔνδοξον ποιητὴν ὁ συνομιλητής του, ποῖον ζῶον νομίζετε, ὅτι θὰ ἐγίνετο μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἀνθρώπου βασιλεὺς τῶν ἄλλων ζώων; Μήπως ὁ ἐλέφας;

—"Α! ὁ ἐλέφας, ὄχι...

— Καὶ γιατί;

— Γιατὶ εἶναι πολὺ ἔντιμος...

⁂

Ἕνας Ἀμερικανὸς πῆγε νὰ συμβουλευθῇ ἕνα διάσημο ἰατρὸ τῆς ὁμοιοπαθητικῆς.

Ἀφοῦ ὁ ἰατρὸς τὸν ἐξήτασε ἐπὶ πέντε λεπτά, ἔπῆρε μιὰ μποτύλια καὶ τὴν ἔβαλε εἰς τὴ μύτη τοῦ Ἀμερικανοῦ καὶ τοῦ εἶπε:

— Μύρισε... μύρισε ἀπ' αὐτὴ τὴ μποτύλια. Ὁ ἀσθενὴς ἐμύρισε.

—Ἀνάπνευσε ἀκόμη, τοῦ εἶπε πάλι ὁ γιατρός. Αὐτὸ εἶναι ἡ θεραπεία σου.

Ὁ Ἀμερικανὸς ἀφοῦ ἐμύρισε πάλι ἀπὸ τὴ μποτύλια, ἐστράφη πρὸς τὸν ἰατρὸ καὶ τὸν ρώτησε:

— Πόσα σᾶς ὀφείλω;

— Χίλια φράγκα.

Ψύχραιμος ὁ Ἀμερικανὸς βγάνει ἀπὸ τὸ πορτοφόλι του ἕνα χιλιόφραγκο χαρτονόμισμα, τὸ βάζει κάτω ἀπὸ τὴ μύτη τοῦ γιατροῦ καὶ τοῦ λέει:

— Μύρισε... μύρισέ το καλά, ὅσο μπορεῖς... καὶ εἶσαι πληρωμένος.

Καὶ λέγοντας αὐτά, βάζει πάλι τὸ χιλιάρικο ὁ Ἀμερικανὸς εἰς τὸ πορτοφόλι του καὶ βγαίνει σοβαρὸς - σοβαρὸς ἀπὸ τὴν πόρτα.

⁂

—"Ωστε μπορεῖτε νὰ κερδίζετε τὰ πρὸς τὸ ζῆν μόνο μὲ τὴ πέννα σας;

— Βεβαίως!

— Καὶ σὲ ποιά περιοδικὰ γράφετε;

— Μὰ μονάχα στὸν πατέρα μου... κάθε δεκαπέντε μέρες!

⁂

Ὁ κ. Γκόλντραξ: "Ωστε ἀρραβωνιαστήκατε μὲ τὸ γυιό μου; Σᾶς τὸ λέω μὲ λύπη μου, ἀλλὰ ἔπρεπε πρῶτα ν' ἀπευθυνθῆτε σὲ μένα.

— Μὶς Στήν: Τὸ σκέφθηκα κι' ἐγώ, ἀλλὰ στὸ τέλος ἐπροτίμησα τὸ γυιό σας.

⁂

"Οταν οἱ Ἰσπανοὶ ἀνεχώρησαν διὰ τὴν κατάκτησιν τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν, ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Τολέδου προσφωνῶν αὐτοὺς τοὺς ηὐλόγησε καὶ τοὺς εἶπε:

— Μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς χώρας, σφάξετε κοθένας σας δώδεκα Ἰνδιάνους κάθε μέρα πρὸς τιμὴν τῶν δώδεκα Ἀποστόλων.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΥΡΚΑΪΑ ΟΙΚΙΑΣ

Τὴν 4ην Δεκεμβρίου καὶ περὶ τὴν 6ον μ.μ. ὥραν, πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα εἰς τὴν ἐν Ποτσμῷ οἰκίαν τοῦ κ. Παν. Βαμβακάρη, ἀπετέφρωσεν αὐτήν. Εἰς τὴν καταστολὴν τοῦ πυρὸς ποὺ συνέβαλον αἱ γυναῖκες τοῦ Ποτσμοῦ διὰ τῆς διαρκοῦς μεταφορᾶς ὕδατος πρὸς τροφοδότησιν τῶν σωλήνων κατασβέσεως.

Αἱ ζημίαι τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς ἐνδύματα, ἔπιπλα, σκεύη κλπ. ἦσαν σημαντικαί. Ἡ οἰκία ἦτο ἀνασφάλιστος. Τὸ πῦρ προῆλθεν ἐκ ξύλου ἀναμένου τὸ ὁποῖον ἔπεσεν ἐκ τῆς ἑστίας εἰς τὸ πάτωμα καθ' ἣν ὥραν ἀπουσίαζεν ὁ ἰδιοκτήτης.

ΑΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Μελέτιος ἐπανερχόμενος εἰς Ἀθήνας ἐκ Σπάρτης εἰς ἣν εἶχε μεταβῆ διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νίκωνος, ὑπέστη ἀτύχημα ἐκ συγκρούσεως τοῦ αὐτοκινήτου του μεθ' ἑτέρου μεγαλειτέρου.

Ὁ Σεβασμιώτατος νοσηλευθεὶς ἐπί τινας ἡμέρας εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Κορίνθου, διεκομίσθη εἰς Ἀθήνας καὶ εἰσήλθεν εἰς κλινικὴν πρὸς θεραπείαν.

Ο ΑΕΡΟΦΑΡΟΣ ΠΟΤΑΜΟΥ

Εἰς τὸν ἀεροφάρον Ποταμοῦ γίνονται νέαι ἐγκαταστάσεις. Ἐκτὸς τῶν ὁδῶν ποὺ γύρω του γίνονται, κατασκευάζονται καὶ οἰκήματα διὰ τοὺς ἄνδρας, μαγειρεῖον καὶ ἀποχωρητήρια ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίων Μηχανικοῦ ἀποσταλέντος ὑπὸ τῆς ἀεροπορικῆς ὑπηρεσίας. Συγχρόνως μετεφέρθησαν καὶ διάφορα ἐξαρτήματα. Οὕτω πιστεύεται ὅτι ὁ ἀεροφάρος τοῦ ὁποίου ἡ σπουδαιότης καὶ ὁ σκοπὸς ποὺ θὰ ὑπηρετήσῃ εἶναι καταφανῆς θὰ τεθῇ ταχέως εἰς λειτουργίαν.

Η ΝΕΑ ΟΔΟΣ ΑΡΩΝΙΑΔΙΚΩΝ

Ἡ διανοιχθεῖσα νέα ὁδὸς εἰς τὴν κοινότητα Ἀρωνιαδίκων ἡ συντομεύουσα σημαντικὴν ἀπόστασιν μεταξὺ Ποταμοῦ — Χώρας, ἐλπίζεται νὰ περατωθῇ ταχέως. Τὰ συνεργεῖα διὰ τὴν χαλικόστρωσιν καὶ κατόπιν ἀσφαλτόστρωσιν τῆς ὁδοῦ αὐτῆς ἐργάζονται μετὰ σπουδῆς. Ἤδη καταφαίνεται πόσον ἀναγκαία ἦτο ἡ διάνοιξις τῆς ὁδοῦ αὐτῆς καὶ ποῖον κέρδος χρόνου θὰ ἔχουν τ' αὐτοκίνητα διερχόμενα διὰ τῶν Ἀρωνιαδίκων πρὸς Χώραν.

ΚΥΘΗΡΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς 29 Ὀκτωβρίου λήξαντος ἔτους ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας ἔχουν κατὰ κόμματα ὡς ἀκολούθως :

Ἐκλογικὰ Τμήματα	Ἐψήφισαν	ΕΡΕ	ΕΚ	ΠΑΜΕ
Κυθήρων	541	492	35	14
Λειβαδίου	288	205	73	10
Κοντολιανίκων	173	132	36	5
Κορβουνάδων	327	240	73	14
Μυρτιδίων	148	124	23	1
Μυλοποτάμου	202	154	28	20
Φρατσίων	208	183	18	7
Βιαραδίκων	104	93	4	7
Ἀντικυθήρων	87	68	18	1
Ποταμοῦ	381	227	96	58
Λογοθετιανίκων	242	194	33	15
Καραβᾶ	230	181	35	14
Ἀρωνιαδίκων	109	68	7	34
Γερακαρίου	89	76	6	7
Φριλιγκιανίκων	220	147	50	23
Μυτάτων	127	100	15	12
Ψηφίσαντες	3176	2681	550	243

Ἐκ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν Πειραιῶς καὶ νήσων ἐξελέγησαν ἐκ τῆς Α' Ἐκλογικῆς Περιφερείας Πειραιῶς κατὰ τμήματα οἱ ἀκόλουθοι :

Ἀνδριανόπουλος Γ. τῆς ΕΡΕ μὲ 13.915 σταυροὺς, Ἀλιμπέρτης Δημ. μὲ 12 080, Σκορδίλης 7.061 ἀμφότεροι τῆς ΕΡΕ, Σαββόπουλος Εὐάγ. μὲ 9 340 σταυροὺς τῆς ΕΚ, Παπαπολίτης Σ, μὲ 7.100, Βυβολίνης Κ. μὲ 6.500 σταυροὺς ἀμφότεροι τῆς ΕΚ καὶ δύο ἀριστεροὶ οἱ Λαμπράκης καὶ Μπριλάκης.

Η ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ὡμιλήσαμεν ἐκτενῶς περὶ τῆς ἐγχωρίου περιουσίας τῆς νήσου μας. Ἤδη παραθέτομεν κατωτέρω πίνακα τῶν μερισμάτων ἅτινα ἐξ οὐτῆς ἐδόθησαν εἰς τὸς Κοινότητας διὰ τὰ ἔτη 1955, 1956, 1957, 1958 καὶ 1959 κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν αὐτῶν.

Ὁ πίναξ αὐτὸς δὲν προέρχεται ἐξ ἀνακοινώσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, διότι δὲν ἐδημοσίευσε τοιοῦτον, ἀλλ' ἐξ ἰδικῆς μας ἐρεύνης εἰς τὰς Κοινότητας.

Κατὰ τὸν πίνακα λοιπὸν αὐτὸν ἔλαβε συνολικῶς ἑκάστη Κοινότης διὰ μίαν πενταετίαν τὰ κάτωθι ποσά. Καθυστεροῦνται ἀκόμη τῶν ἐτῶν 1960 καὶ 1961.

ΠΙΝΑΞ ΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

		Δραχ.
1.	Ἀντικυθήρων	1.292
2.	Ἀρωνιαδίκων	1.144
3.	Βιαραδίκων	1.259
4.	Γερακαρίου	1.004
5.	Κυθήρων	5.757
6.	Κορβουνάδων	3.424
7.	Καραβᾶ	2.287
8.	Κοντολιανίκων	1.621
9.	Λειβαδίου	2.626
10.	Λογοθετιανίκων	2.849
11.	Μυρτιδίων	1.587
12.	Μυτάτων	1.417
13.	Μυλοποτάμου	2.286
14.	Ποταμοῦ	5.596
15.	Φρατσίων	2.299
16.	Φριλιγκιανίκων	2.454
Σύνολον μερισμάτων		Δρχ. 38.904

Τὸ χαρακτηριστικὸν διὰ τὸν πίνακα αὐτὸν εἶναι ὅτι ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ἐγχωρίου περιουσίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου, εἶχε γράψει εἰς τὰ παλιὰ τῆς τὰ παπούτσια τὴν ὑποχρέωσίν της νὰ δημοσιεύσῃ καὶ τὸν πίνακα αὐτόν. Θὰ ὑποχρεωθῇ ὅμως νὰ τὸν δημοσιεύσῃ, ὅπως ἐδημοσίευσεν ἕναν πρῶτον πίνακα ἀποστολῆς λιρῶν Αὐστραλίας πρὸς ἀσφαλτόστρωσιν τῆς ὁδοῦ Μυρτιδιωτίσσης, κατόπιν τῆς εἰδοποιήσεώς μας ὅτι θὰ ἐπροκαλοῦσα μεν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Εἰσαγγελέως.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ κ. Ἴσκα τῆς 15 Νοεμβρίου λ. ἔ. ἀριθμ. 249 ἐδημοσιεύθη ἕνας πίναξ δωρητῶν τῆς Μονῆς Μυρτιδίων ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδα: «Δωρεαὶ, ἀφιερώσεις καὶ κληροδοτήματα πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μυρτιδίων».

ΑΠΟ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1957 ΜΕΧΡΙ 31ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1961

Τῆς δημοσιεύσεως προτάσσεται ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐγχωρίου περιουσίας.

«Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1957 μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1961 ἀπεστάλησαν πρὸς τὴν ἱερὰν Μονὴν Μυρτιδίων μέσω τῆς Διαχειριστικῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκτ